

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידית

הכהנים הברסלברים
שמלמדים אותנו
להתחיל כל יום מחדש
שיחת חברים

כשעבודת ה' מלאה
צבעוניות, היא תעבור
הלאה לילדים שלך
אהרן רזאל

חנוכה פשוטה
שמדליקה את הלב
טור נשים

כמה שנים לקח לשרידי
המתיוונים להבין
שהפסידו במערכה?
הרב חגי לונדין

חנוכה הוא חג רוחני, אין
מצווה לאכול **התוועדות**
חגיגית עם הרב חיים
שלום דייטש

אור

מתוך החושך

אביחי שלי - חתן התנ"ך העולמי,
ברוקר בבורסה ובעל משפחה
לתפארת, שאיבד את הראייה
בילדותו, בריאיון מאיר במיוחד

משקיעים
באמזונה
מקום בטוח לביטחון שלך

בטוחה נדל"נית
300,000 דולר
השקעה למשך 4 שנים

חיינו 072-3951096
bemuna.co.il
invest@bemuna.co.il

בואו להאיר את החיסכון שלכם
השקעה בטוחה בפרויקט נדל"ני בירושלים

"חבר'ה! תראו, יש כאן שטן שיכול לדלוק רק אורה אחת.
כמה זמן ייקח לך לשפוט שטן חדש מהגליל? שבוע
ימים. נו, אז שלבית מורה ארליך אורה אחת, ואחר כך
שום ארפסיק ארליך!"

הנס היומי

חשבונות! "הכוהנים האלו נותנים לנו עידוד של ממש. הם אומרים לנו שאדם יכול להשתנות ולהיטיב את מעשיו מיום ליום. כל אחד יכול לצאת מההרגלים ומהתפיסות המקובעות שלו, ולהתחיל כל יום מחדש.

אנשים בדרך כלל מזלזלים בזה: "האם יש ערך לשינוי ולתיקון הזה של יום אחד? של שעה אחת?" אומרים לנו המכבים: כן! אדם שמתחיל מחדש, ופועל את כל מה שיש בכוחו לפעול, זה עצמו חלק מהנס. אם אחר כך יש גם נס שיורד מלמעלה, והשמן ממשיך לדלוק לעוד שבוע - אז זה כבר ממש נפלא. אבל בכל מקרה צריך להתחזק בהבנה שיש ערך גם ליום אחד, גם אם לפי מה שאנחנו רואים, אחר כך לא יהיה המשך - צריך לשים בצד את החשבונות, ולעבוד את ה' עם כל האפשרויות שיש לנו כעת.

חנוכה של שלום

בהלכות חנוכה יש הלכה ששייכת לשבת חנוכה, וממנה אפשר ללמוד כמה רעיונות חשובים. הגמרא שואלת, מה יהיה הדין של אדם שבערב שבת חנוכה יש לו רק נר אחד להדליק - האם את הנר הזה הוא ידליק לשם נר חנוכה, או שעדיף להדליק בתור נר שבת. כדי שלא תהיו במתח, אומר לכם מיד את התשובה - נר שבת עדיף. אבל אם הייתי מציג את השאלה הזאת כשאלה פתוחה לקהל, ייתכן מאוד שאנשים יאמרו שנר חנוכה עדיף. בסופו של דבר, הרי שבת יש לנו בכל שבת ואנחנו מורגלים בה. לעומת זאת, חנוכה יש רק פעם בשנה! בכל זאת, הגמרא מכריעה שנר שבת קודם, בגלל שהוא מיועד להביא שלום בית.

מה הרעיון של ההלכה הזאת? מהפסיקה הזאת אנחנו לומדים על היחס בין ה'פנים' לבין ה'חוץ'. העניין של נר חנוכה הוא לפרסם את הנס בחוץ. כשאני מדליק את החנוכיה, אני מציב אותה ככה שהיא תאיר מהבית החוצה, ותביא לגילוי אלוקות ב'חוץ', ברשות הרבים. גם אם החנוכיה שלי בתוך הבית, היא תהיה ממוקמת בדלת או בחלון, כלפי חוץ. לעומת זאת, את נרות השבת מדליקים על השולחן בתוך הבית. הכיוון של נר שבת הוא כלפי פנים. חז"ל הגדירו שנר שבת מיועד עבור שלום בית.

בפנים או בחוץ

הדילמה שחז"ל מציגים, בין נר שבת לבין נר חנוכה, באה לסדר את הקדימות בעמדה הנפשית שלנו. הרבה פעמים שומעים בן אדם שמדבר בהתלהבות כמה חשוב להשפיע בחוץ. הוא בעד לעשות הפצות. נשמע ממנו משפט כמו: "מאוד חשוב לגלות אלוקות בעולם!" זאת התלהבות חשובה, אבל אסור לה לבוא על חשבון שלום בית. אם אדם רואה שהוא יכול להשקיע כמו שצריך רק בכיוון אחד - או בהפצות או בשלום הבית, התשובה היא - להשקיע בבית.

מעניין לראות, שכשהרמב"ם כותב את ההלכה הזו הוא מרחיב עוד יותר על חשיבות שלום בית: "היה לפנינו נר ביתו ונר חנוכה או נר ביתו וקדושת היום, נר ביתו קודם משום שלום ביתו. שהרי השם נמחק לעשות שלום בין איש לאשתו. גדול השלום שפך התורה נתנה לעשות שלום בעולם, שנאמר (משלי ג, יז): דרךיה דרכי נעים וכל נתיבתיה שלום."

הדברים האלו של הרמב"ם טובים לכל זמן, בכל דרשה ובכל עניין. בכל זאת, הרמב"ם בחר לכתוב את המשפט הזה דווקא בסוף הלכות חנוכה. יש כאן מסר חזק מאד - שחנוכה, למרות שהוא מכון כלפי חוץ, באמת הוא זמן המסוגל לשלמות הבית פנימה. יש הדרגה חשובה מאוד של שני השלבים. קודם כל צריך לבנות את השלום והחיבור בין בני הזוג - ורק מתוך השלמות בתוך הבית, אפשר להוציא לפועל את הכוח להשפיע בחוץ. כמוכן, בשביל שלום בית בין בני הזוג, אדם צריך שיהיה לו שלום בתוך עצמו. אנחנו צריכים גם לדעת איך להתקרב לעצמנו. אדם שלומד את הסוד איך להתקרב לעצמו, יודע כבר באופן טבעי איך נכון להתקרב לזולת. אחרי שיודעים איך להתקרב לזולת, אפשר גם ללכת ולהשפיע בחוץ. לחיים חברים! שיהיה לכולנו חג שמח ומאיר, מלא שפע ואור, וגם ניסים גדולים! לחיים!

שלום חברים! חנוכה שמח! בחנוכה אנחנו מודים לה' 'על הניסים ועל הפורקן'. למכבים היו כמה וכמה ניסים, כשבנס הגדול - נס פך השמן, היו גם כן כמה ניסים.

אחד הניסים שהיו בחנוכה, הוא הנס שלא נכנעו לייאוש, ולמרות המצב המשיכו לפעול ב"עשה טוב". אם תחשבו על הסיטואציה שהייתה שם, תבינו שהיא הייתה די מייאשת. באותו כ"ה כסלו הגיעה למקדש חבורת כוהנים, עייפים אחרי הקרבות הארוכים. במקדש כל השמנים היו טמאים, אבל הם לא התייאשו, עד שחיפשו ומצאו את כד השמן הטהור.

בשלב הזה, קרה נס נוסף. ייתכן שבין הכוהנים הקדושים היו כאלה שאמרו: "חבר'ה! תראו, יש כאן שמן שיכול לדלוק רק לילה אחד. כמה זמן ייקח עד שנביא שמן חדש מהגליל? שבוע ימים. נו, אז בשביל מה להדליק לילה אחד, ואחר כך שוב להפסיק לשבוע... הרי ממילא עבודת בית המקדש הופסקה לכל כך הרבה זמן, והמנורה לא דולקת כבר שנים! עדיף שנמתין עוד שבוע עד שיגיע השמן הטהור, ואז כבר גדליק בצורה רציפה!" אלה היו הכוהנים הריאליים, שהשמיעו את דעתם.

בחסדי ה', הייתה שם קבוצה אחרת של כוהנים, שהם היו 'ברסלברים'. הם אמרו: "מה אתכם? הרי רבינו אמר: 'היום אם בקולו תשמעו' זה פלל גדול בעבודת השם - שלא ישים לנגד עיניו כי אם אותו היום ואתו השפעה! המכבים החסידיים אמרו: 'אם עכשיו אתה יכול לעשות טוב, אל תעשה

שלושה ימים שיטנו את חייכם

מימי ומשה דיקמן

פסיכולוגית וממחית בטרואמה וזוגיות וניירולוג

מזמנים אתכם

לסדנת אימאגו לזוגות

- מדוע אנו רבים שוב ושוב על אותם דברים, ולא מצליחים לפתור את הבעיות?
- כיצד אפשר ללמוד דרך חדשה לבנות ולגדול ביחד בלי ניתוקים וכעסים?

פברואר 16-18

כה', כו', כז' שבט (חמישי, שישי, שבת (פרשת משפטים))

3 ימים רצופים של למידה על תקשורת, התפתחות, ועבודה זוגית חווייתית

בהמלצתם החמה של: הרב אהרון בינה נ"י, ראש ישיבת נתיב אריה הרב פרופ' אברהם י. טברסקי זצ"ל

לחוויה זוגית בלתי נשכחת, בואו לסדנת הבאה שלנו. באווירת שבת, מול הכנרת, מלון אביב, טבריה. (כשרות מהדרין)

המחיר לזוג ₪3,600 (לנרשמים עד ה-25/12 ₪3,200)

אפשרות לחלק לתשלומים -

לפרטים נוספים והרשמה: 054-7554228

למידע נוסף על הסדנא:

www.mimidickman.com

הרגע הזה שמצאת את הטיעון המושלם

אפיקים

פרס ראשון 25,000 ₪

פרס שני 20,000 ₪ | פרס שלישי 15,000 ₪
ופרסים נוספים בסך אלפי שקלים

לפרטים ולהשתתפות:

דוא"ל: chiburim2023@gmail.com

טל: 03-3739999 | אתר: www.nativ.co.il/pais

מוניפי אור החיים

מועד אחרון לשליחת החיבורים: ט' שבט תשפ"ג 31.01.23

**קול קורא
לכתיבת חיבורים
תורניים מיוזמת
מפעל הפיס**

בנושא

השבת בעידן המודרני

חברי וועדת השיפוט הרבנים הגאונים שליט"א:
הרב יעקב שפירא • הרב יעקב אריאל

הרב זלמן מלמד • הרב יגאל לרר • הרב גבריאל סרף

מפעל הפיס

וְקָנָה לָךְ חֵבֶר

הפּל חוזר לקהילה

שלהבת קטנה

כבר חצי שנה היא בהודו, מתנהלת בקצב הרצון, נהנית מהמרחבים, מהזמן שמעל הזמן.

היא נהנית מהמולת השוק הצבעוני והצפוף, שרוכלים, קונים, נוסעים וקבצנים משמשים בו בערבוביה, ומהשקט שבנופים האינסופיים.

היא לא נסעה לחפש משהו מיוחד או תחושות אקסטרים, רק למצוא את עצמה. היו לה רגעי חסד של התבוננות פנימה, לפעמים הדברים גם נראו ברורים, אבל לאחרונה היא מוצאת את עצמה שוכחת את המטרה לשמה היא באה, ומחפשת ישראלים.

נדמה לה שהיא קצת מתגעגעת.

היא אף פעם לא הבינה את המטיילים שמגיעים לקצה העולם בשביל להיות בבית חב"ד. עכשיו, בין געגוע לגעגוע, נדמה לה שהיא קצת מבינה.

הנדודים ממקום למקום עשו לה טוב בהתחלה, אך שיחת הווידאו עם המשפחה והמוכר ההודי שאיחל לה במבטא מקומי 'הפי חנוכה', גרמו לה להרגיש בודדה. ולמרות שהבטיחה לעצמה שהיא לא הרחיקה כל כך רק כדי לחפש מה שכבר יש לה בבית, היא תנסה להגיע להדלקה.

האווירה בכניסה לבית ממלאה אותה בחמימות נעימה, מנצחת טיעוני הגיון ומטרת נסיעה רחוקה.

היא דמיינה הדלקה מרשימה, חנוכייה הנראית למרחקים, מאירה במקומות הכי חשובים,

כשבפועל קבוצת מטיילים מצטופפת בכניסה לבית סביב הרב, אשתו וילדיו, להדליק חנוכייה יפה, פשוטה.

זה הזכיר לה את ההדלקות הפשוטות בבית שלה, כשכל המשפחה מצטופפת בקור של כסלו, להדליק נרות ביחד.

היא אהבה את הרגעים הפשוטים האלה, ולמרות שכבר כמה שנים היא לא חוגגת חגים היא מסכימה להצטרף, חנוכה זה תמיד נחמד, בלי הרבה הלכות ומנהגים דתיים.

הרב מיטיב את הנרות, ומבקש לומר כמה מילים לפני שיתחילו להדליק.

"חנוכה הוא החג היחיד שמגיע בסוף החודש, כשהלילות הכי חשובים. 'חושך על פני תהום - זו מלכות יוון'. חנוכה הוא החג של הניצחון שלנו על היוונים. לא רק ניצחון צבאי, אלא ניצחון על חושך, על שכחה, על ריחוק. היוונים רצו לקחת לנו את האור, את האש הזאת. לא אכפת ליווני ממוצע אם תקיים מצוות, תעשה מה שאתה רוצה, רק אל תשים את הלב! הם לא שברו את המנורה, הם טימאו את השמן! תדליקו - רק בלי קדושה, בלי לב, בלי נשמה.

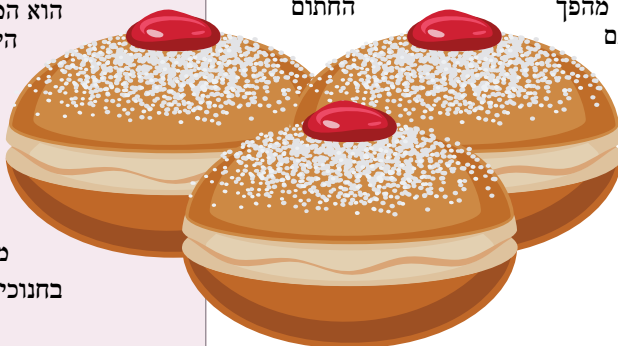
"בתכלס, יכולנו להדליק את המנורה גם בלי שמן טהור, אבל ה' יתברך עשה לנו 'נס נשיקה', תוספת כזאת כדי להגיד לנו שהוא כאן איתנו, עוזר שלא תשתכח תורה וקדושה מישראל. ובתוך כל הכאוס, בין כדי השמן השבורים, מצאנו פך שמן חתום בחותמו של כהן גדול.

"אתם יודעים בזכות מי? בזכות הכהן הגדול מאחיו, אהרן, שהצטער בחנוכה המשכן הראשון כשראה שכולם משתתפים, מביאים מתנות לחנוכה הבית, ורק הוא לא! וה' יתברך שידע את לבו וראה צער, הבטיח שיבוא זמן שיזכרו בזכותו לנרות שלא יכבו לעולם..."

הוא המשיך לומר עוד כמה מילים שהיא לא בדיוק שמעה, היא הייתה עסוקה בלשמוע את לבה שמסביר שזה בדיוק מה שהיא הייתה, מקיימת מצוות שלא היו מפריעות לאף יווני, אבל הפריעו לה וגרמו לה ללכת רחוק לחפש את האש שלה, בשוק הצפוף של הודו בין רוכלים ומקבצי נדבות ובנופים מבודדים,

כשהאש נמצאת קרוב קרוב, לא בוערת ומחממת בלהבות אך מאירה בשלהבת קטנה שרוקדת בקצב לבה, מול מטיילים מצטופפים.

בחנוכייה פשוטה.

אהרן רזאן

היידשקייט של אהרן הכהן היתה מלאה יופי, הוד והדר. החושן והאפה, תכלת וארגמן. כשעבודת ה' היא מלאה צבעוניות, הילדים שלך גם יעבירו את זה הלאה.

מהדרין מן המהדרין

למה זכה אהרן הכהן ששבטו ממשיך את דרכו? בן אחר בן, דור אחר דור, צאצאיו מכהנים במקדש ועד היום הזה בכל בוקר, מברכים את ישראל. אפילו משה רבנו, איש האלוקים, לא הוריש לבניו את תפקיד ההנהגה. מלכי ישראל לא תמיד זכו שבניהם החזיקו במלוכה. הסביר פעם הרב קרליבך כי היידשקייט של אהרן הכהן היתה מלאה יופי, הוד והדר. החושן והאפוד, תכלת וארגמן. כשעבודת ה' היא מלאה צבעוניות, הילדים שלך גם יעבירו את זה הלאה.

יופי זה זה לעשות יותר ממה שאתה חייב, אתה מוסיף התרגשות - "זה א-לי ואנוהו". למה לומדים תורה בניגון? כי מתרגשים. למה שרים בארוחת שבת? כדי לרומם את החוייה.

זה הפחד שלנו מהתרמית שבתרבות יוון. כמה שהיא יפה, הקסם שבצלילים מהפנט אותך. אבל, זהירות. הנוי (אותיות יון) ויפיפותו של יפת, בלי עבודת המידות ובלי האמונה, יובילו אותך, אמנם, ל'ארנה' ולקיסריה - אך לא לשורר במשכן. עם ישראל שואף לניגון של בית המקדש.

לפעמים אני יושב בשבע ברכות של חזור בתשובה שלומד פה במדרשת זיו זמן מה, ומתפלא. איזה שלימות יש בחיי התורה. הנה, בחור שנכנס לפני שנה-שנתיים, נקלט טוב, מתחבר, כשמגיע הזמן והוא מוכן, הרב מתחיל לשאול אותו בעדינות לגבי שידוך, להקים בית. מחפשים מישהי מתאימה, פגישות. לכל אחד קצב משלו, זה נכון, אך בסוף ב"ה זה מגיע. חופה, משפחה.

אני נזכר בלימודים שלי מזמן באקדמיה למוסיקה. עולם כל כך שונה, ומדמיין סיטואציה מצחיקה: נניח קבעתי פגישה עם ה'דיקן' או עם ראש החוג. נכנס ומתיישב. "שלום, יש קונצרט גדול באופק?", הוא ישאל. "לא", אני עונה, "באתי כי אני מחפש שידוך". "מה?!", הוא יקפוץ מכסאו. "אתה כמובן מתבדח. כמלחין ומנצח בינלאומי זה לא התחום שלי! וחוז' מזה, בשביל מה?" (חח). או שיאמר משהו כמו "הקריירה לפניך! אתה רק באמצע תואר ראשון. לתואר השלישי, סע להשתלם בחו"ל. כשתחזור, אולי זה זמן לחשוב על משפחה. ילדים? חכה עוד קצת. תתחיל באחד, אבל קח בחשבון שהקריירה שלך תהיה מוגבלת" (חח).

עם ישראל חוגג: זאת חנוכה! נר איש וביתו. להאיר מהבית החוצה לעולם! מצווה שחביבה כל כך על הילדים, והמקום היחיד בהלכה בו מוצאים 'מהדרין' וגם דרגה של 'מהדרין מן המהדרין'. כי צריך הרבה יופי במלחמה הזו. מלחמה שהחלה בעקבות גזירה על המשפחה היהודית. לעם ישראל יש חן עמוק של קדושה וקרבת

החתום

ה'. מאיפה שואבים אותו? מהפך של הכהן הגדול. חשבתם שהוא הספיק רק לשמונה ימים? טעות. הוא הספיק לאלפי שנים, ועדיין מלא הוא.

אשפרה אוצר!

100%
ישראלי

נהנים מכל טוב הארץ גם לאחר השמיטה!

ממשיכים לקנות 'אוצר הארץ'
ונהנים מתוצרת ישראלית איכותית
ובכשרות מהודרת

אוצר
הארץ

חקלאות ישראלית למהדרין

קטיף
שומר
שבת

תמיכה
בחקלאי
עוטף עזה

חיזוק ועידוד
החקלאות
הישראלית

otzar-haretz.co.il

חפשו אותנו
בחנויות

מצודת החקרה הרב חגי לונדין

בעיצומם של ימי החנוכה, כדאי להיזכר באחת העובדות הפחות ידועות ביחס למתיוונים: למטשטשי הזהות היהודית בזמן הוא לקח עשרות שנים להבין שהם הפסידו במערכה. גם לאחר שיהודה המקבי (בק' מלשון 'מקבת') כבש את ירושלים והדליק את נרות החנוכה - שרידי המתיוונים התבצרו במצודת החקרה בירושלים - והמשיכו במהלך דור שלם לדמיין שהם עדיין השולטים בעם ישראל.

מן המצודה הם יצאו לפשיטות כנגד המקבים; קראו ל'מרי עממי' ואיימו שיציפו בדגלים שחורים את המדינה; הם כעסו מאוד על כך שהחשמונאים אכן הולכים לממש את ההבטחות שעבורן הם נבחרו; וכתבו פוסטים מזועזעים על כך שילדי ישראל עוד עלולים ללמוד על המורשת היהודית. הם קיבלו המון לייקים משאר תושבי המצודה ולא הבינו שהם שונאים לבד ובחושך.

המקבים לעומתם זיהו תהליכי עומק ששבויי התקשורת היוונית לא מסוגלים לזהות - יש משהו בנפש שמחפש תכנים נוספים בחיים חרץ מאוכל, כסף ובידור (ודאגה למסתננים ולמחבלים כדי להרגיש מוסרי); אדם זקוק גם לתכנים כדוגמת משמעות, לאומיות, מסורת ואמונה. המקבים סחפו עימם את עם ישראל לא בגלל תרגילים פוליטיים, אלא מפני שהם נגעו בנקודה העמוקה ביותר - בנשמה.

ההמשך היה שהמתיוונים דעכו לאיטם והפכו ברבות השנים ללא רלוונטיים; המקבים לעומתם לא התרגשו במיוחד מאיומי ההפחדה של יושבי מצודת החקרה. הם לא ישרו וכסו ציפורניים מול פוסטים מתוסכלים של נציגי ציבור מטעם עצמם, אלא הסתובבו בבתי הכנסת ברחבי הארץ; ראו סטטיסטיקות מבוססות על הדמוגרפיה היהודית והדתית שצומחת; הם שמו לב מה קורה בציבור הרחב מתחת לרדאר התקשורת - ופשוט המשיכו לשמור ולעשות, ללמוד ולקיים תלמוד תורה באהבה.

הרע יעבור,
הטוב יתגבר,
בעזרת השם.

אחת ושבע

מי נכנס להיכל שלי? מי חילל אותי? מי דרך על רצפת הנשמה שלי, והשאיר עליה עקבות של טענות מתחכמות ואמירות ציניות? מי השחית פינות יפות וזוהרות של ענווה, של יראה וכבוד, של אמונה ושל אמוץ?

מי הוא זה שהפך את המרחב שלי לטיט היין - בוץ סמיך שאי אפשר להניח בו כף רגל בטוחה. הכל גמיש, נתון לשינויים, פתוח לפרשנויות. דרך סלולה הפכה לשלולית טובענית, ששוקעים בה לאט לאט מטה מטה, ממש כמו הצורה של

יין

הדרך חזרה מתחילה בימי מתיהו - בעת התגלות מתת יה שבתוכי, מגע ידו של הקב"ה בנשמתו. מתתיהו הוא כהן גדול - זה שנכנס לפני ולפנים, אל קודש הקדשים, מקום המפגש של ארץ ושמים. שם מצויה אותה נקודה פנימית שמורה מכל משמר, טבולה בשמן זית זך, כאילו לא התרוצצו כאן יוונים רק לפני רגע וניפצו הכל. הביטו בנר הזה, כמה יפה ושלם ושלוו. סגור בחותם לפני מחותם. אי אפשר לגעת בו. אי אפשר לטמא אותו. הוא תמיד שם. כי אתה תאיר נרי. מתת יה.

הנר הזה הוא נס ופלא! הנר שמופיע שוב ושוב ושוב לאורך כל ההיסטוריה הקרובה והרחוקה עד ימינו אלה. פתאום יהודי מוצא בתוכו כוחות נעלמים שלא הכיר ולא ידע. לפתע מתפרצת ממנו מסירות נפש. חומות של עקשנות, של ספקנות ושל ניכור, שנכנו בעמל שנים רבות, מתמוססים באחת מול האור, ועומד אדם ובוכה כילד קטן ואינו יודע להסביר אף לעצמו על מה ולמה.

ולא היה בו אלא להדליק יום אחד. כאן טמון הקושי. יפה כוח פלאי זה להזדמנות אחת, למצב אחד ויחודי היוצא מן השגרה. אף לקודש הקדשים אי אפשר להיכנס בכל יום ויום אלא "אחת בשנה". בשבוענו אל חיי היומיום, שבים ומקיפים אותנו כל חבילי הניסיונות והפיתויים והשאלות והספקות והקשיים הרגילים. שמא מחר, עם דעיכת ההארה מפק השמן הטהור, שוב נמצא את עצמנו אבודים בהיכל החושך?

קודש הקדשים הוא אכן נקודה יחידאית, אקסטרטוריאלי, שהופעתה בחיינו היא חד-פעמית מעצם טבעה, כגל ענק העולה מעלה ואז מתנפץ אל החוף. אך החכם יעמיד תחת הגל טורבינה שתאסוף את האנרגיה ותניע בה משהו, שיניע בתורו משהו, וכך יישמר הכוח ויפעיל תהליכים בתוך המציאות. זאת עשה הכהן הגדול ביום הכיפורים: עומד היה בקודש הקדשים, ומזה אחת למעלה ושבע למטה, וכך היה מונה: אחת! ושוב: אחת ואחת! אחת ושתיים! ... אחת ושבע! מתוך "אחת למעלה", שמעל ומחוץ למסגרת המציאות העליונה והתחתונה, היה פועל ומאיר בתוך שבעת גרדי המציאות הטבעית, שבעת ימי הבניין ושבע המידות שבנפש. בלשון מורי החסידות, היה הכהן ממשיך את ה"אחת" אל תוך ה"שבע".

ובכן, אם מציאת הפך היא פלא, הרי המשך הסיפור הוא פלא פלאים: נעשה בו נס והדליקו ממנו שמונה ימים. אותה התעוררות יחידאית, מכוחו של "מתתיהו כהן גדול" אינה פורחת ונעלמת אלא נאספת אל תוך כלים. היא מניעה תהליכים בנפש אשר הופכים אותה למציאות בת קיימא הנאחזת ונתפסת בכל מדרגות האישיות, בבחינת "אחת ושבע", והרי לנו שמונה ימי אור מכוחו של פך השמן האחד!

הנרות הללו אנו מדליקין על התשועות ועל הניסים ועל הנפלאות. חי אדם בדור מבוכלב כל כך, בעולם רצוף סתירות, מלא ברעשי רקע, והשלהבת שבתוכו עודנה בוערת, יפה וצלולה כשהיתה מקדם. מפריחה סביב אלפי זהרורים, המתעופפים ומבליחים, בחוצפתמה, בתוך החשכה העמוקה, מסמנים נתיב זוהר של "פרסומי ניסא" בתוך רשות הרבים, עד דכליא רגלא דתרמודאי, בימים ההם בזמן הזה.

"... בכל לבבך

ובכל נפשך

ובכל מאדך..."

במלאות 14 שנים

לנפילתו במבצע "עופרת יצוקה" של בנו

רס"ן **דגן משה ורטמן** הי"ד

תלמיד ישיבת הר המוד

תקיים האזכרה

יום שלישי | י' בטבת תשפ"ג (3.1.23) | 16:00

(התכנסות בשעה 15:45)

בחלקת הקבר בהר הרצל ירושלים עיר קדשנו תובב"א

לאחר האזכרה -

17:00 התכנסות באולם בית ההארכה

רח' הפסגה 8 בית וגן.

17:15 תפילת ערבית וכיבוד לסיום הצום.

18:00 - 21:00 "יְחִי־יְיָ דָגָן..." (הושע יד, ח)

ערב התעוררות וצמיחה בנתיב דגן הי"ד

דוברים

- דברים לזכרו של הרב מרדכי שטרנברג זצ"ל
- מפקדים וחברים על דגן הי"ד
- הרב אלי בוק ר"מ בישיבות מצפה רמון והר המוד
- הרב מאיר נאמן ר"מ בישיבת שבי חברון
- פרופ' אלי ורטמן אביו של דגן הי"ד - 'הבסיס המוחי לחיי רצון'

בבנין ירושלים ננוחם משפחת ורטמן

הערב יועבר
בערוץ היוטיוב
של קוראים נבון

האור שמעולם לא כבה

הרב אלחנן ראובן גולדהבר

מהדיר ספרי איזביצא ראדזין

לנו: עד הנה עזרונו רחמיך, ולא עזבונו חסדיך ה' אלהינו. ובכל שנה ושנה בהגיע אלו ימי החנוכה, מתעוררת זו ההארה כמו אז, ואנו מברכים שהחינו והגיענו לזמן הזה. אכן החילוק הוא, שכיום יש לנו רק הארת נס חנוכה. אך גם כאן, בשלהבות הנרות הקטנים והביתיים, למטה מעשרה טפחים, בתוך האור המפציע מהחושך, טמון האור המסתתר בכל אחד ואינו נאבד לעולם. התגלותו מחכה לזעקה, לרצון לטהרה, לקבלת עול מצוות מעשיות באהבה. ואז, אעירה שחר – אי שם מתעורר הקול בתוך כל אחד ואומר לו: ראה, אף פעם לא נכבה האור, "אני ה' השוכן איתם וכו'", ובכל מקום ובכל פניה שתפנה, החלק האלהי בתוכך חי וקיים.

יום יבוא, ויפציע האור בחשכה הסובבת, ויזעקו צאצאי יהודה בן יעקב ויהודה המכבי את הזעקה הגדולה והאמיתית: לא טוב לנו כאן בעבודות ובחשכה ובטומאת העמים, אנחנו רוצים קשר לבורא עולם ללא הסתרות. ואז יבקע האור הגדול, ותישמע הקריאה מסוף העולם ועד סופו "אני ה'", ופתאום יפתח אור גדול ועצום. לא ולא, אין כאן תהליך של שעבוד, צרה והגאולה שאחריה – כלל וכלל לא. לפתע באור, יתברר לנו שמעולם !! לא היינו שבטי ייה תחת שום צרה ושעבוד. מעולם איש לא חשב לעשות לנו דבר, תמיד מי שעמד מולנו (גם אם זה היה מאוד מפחיד) היה אחינו האוהב, שאפילו לא נותר לנו שנאה על מעשינו, ולא עלה על דעתו להרע לנו.

גם אם הדבר כרגע משולל הבנה, אך בשוב ה' את שיבת ציון, היינו כחולמים, הכל יתברר לנו כטוב ביותר. וכך מפרש רבינו ה'מי השלוח' (יומא דהילולא בפרשת ויגש ז' טבת) את דברי דוד המלך בספר תהילים (ל"ז) "ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על מקומו ואיננו", היינו, בעוד מעט יתבטל הרשע, "והתבוננת על מקומו בבינת הלב, באם תרצה להבין על מקומו, "ואיננו", היינו תראה כי לא היה בו שום כוח ממשלה עליך. אחר הגאולה נסובב את ראשו אחורה לחפש את הצרות, "ואיננו", לא היו מעולם. קשה להבנה עכשיו, אך לעתיד הכל יובן, ותחינה עינינו באור החתום בחותמו של הקב"ה בעצמו.

על פי מי השלוח, בית יעקב וסוד ישרים (יומא דהילולא ד' טבת)

לתגובות והארות: 5795251@gmail.com

מכירת יוסף הצדיק מהווה תהליך מרתק בתוך השתלשלות קיומו של עם ישראל. האחים מוכרים אותו לישמעאלים – ולמעשה 'מאבדים' אותו לחלוטין. הקשר נותק והאבא מסרב להתנחם. גם האחים הופכים להיות אובדי עצות, ולאחר שנים רבות הם מתעוררים לחיפוש ה'אבידה'.

מתחת לפני השטח מתחולל תהליך – שכמובן לא ידוע להם, יוסף הצדיק, הופך מעבד כלוא למושל על כל ארץ מצרים. כאשר מתרחש מפגש בין האחים ויוסף, מתהפכת הקערה על פיה, והאחים הופכים לנדרפים על ידי מושל מצרים 'האכזר', המתנכל אליהם ומבקש להמיתם או לקחתם לעבדים, ולא נראית באופק שום אפשרות להיחלץ ממצב ביש זה.

העצבות והייאוש מאיימים להשתלט עליהם סופית, עד שיהודה מתעורר וזועק מרה (לבורא עולם, כמבואר בספרים), ובצעקתו נבקעות כל ההסתרות. כשבפרשת ויגש יוסף הצדיק נשבר ובקול גדול אומר הוא לפנייהם שתי מילים "אני יוסף", אז מואר המקום באור יקר. לא ולא, אין כאן תהליך של שעבוד, צרה והגאולה שאחריה – כלל וכלל לא. לפתע באור, מתברר לנו שמעולם !! לא היינו שבטי ייה תחת שום צרה ושעבוד, מעולם איש לא חשב לעשות לנו דבר. תמיד מי שעמד מולנו (גם אם זה היה מאוד מפחיד) היה אחינו האוהב, שאפילו לא נותר לנו שנאה על מעשינו, ולא עלה על דעתו להרע לנו.

תהליך דומה עובר עם ישראל בגלות יון. בחושך הגמור ששורר בימים עגומים אלו, רואים עם ישראל תהליך של אובדן. היוונים משתלטים על כל חלקה טובה, להשכיחם תורתך ולהעבירם מחוקי רצונך. בית המקדש – מאור עינינו, הקשר הישיר שלנו לאבינו שבשמים, נופל בידיהם הטמאות, והם בהבנתם שזוהו הקשר היהודי לבורא עולם, מטמאים את כל השמנים. חסל סדר טהרה בעם ישראל, כתבו לכם על קרן השור שאין לכם חלק באלהי ישראל. החכמה היוונית היא המושלת. קומץ יהודים – חסרי סיכוי לכאורה – שואגים את שאגתו של יהודה הקדום, אנחנו רוצים קשר לבורא עולם, אין לנו סיכוי לחיות בניתוק כזה. והם מגיעים לחצרות קדשך, ומתהלכים כאבלים מול הטומאה המתגלה במקום, והנה מפלחת לה האורה קרניים וזרחות. קול ה' נשמע ומתגלה לו בפך קטן של שמן, שמחכה כאן מימים ימימה לבואכם. לפתע באור, מתברר לנו שמעולם !! לא היינו מחוסרי אור, האור החתום בחותמו של הכהן הגדול היה כאן תמיד. רק חיקה לצעקה היוצאת מעומק הלב, והתגלה בטהרתו והספיק לכל מה שנדרש לטהרתנו. אפילו בהסתרה הגדולה, חושך על פני תהום, זורח האור ושח

הורים יקרים

תשכחו מכל מה ששילמתם!

השקת
תוכנית התשלומים
החדשה
של תנועת אריאל

יום רביעי, ד' טבת (28.12.22)

ערופץ שעה 20:00

ישיבת
מוריה
גבעת הקטורת

שבת
היכרות

בישיבת
'מוריה'
בגבעת
הקטורת

בראשות הרב
ארלה הראל

על ישיבת מוריה המוקמת בשנה הבאה
בגבעת הקטורת (שבין שילה לעלי), וודאי כבר שמעת

עכשיו ניתנת לך ההזדמנות להכיר אותה יותר מקרוב, בשבת הכרות אשר תעסוק בשלל נושאים. במהלך השבת יתקיימו שיעורים, לימוד משותף, התוועדויות, תפילות מרוממות וסעודת מלווה מלכה עם הרבה נגינה ושמחת לב. ביום ששי נערוך סיור באתר הקמת הישיבה.

בשבת תוכל להיחשף לדרכה של הישיבה, להכיר את צוות הישיבה, ולהתרשם מעט מן המקום בו היא אמורה להיבנות. במהלך השבת יתקיימו שיעורים מפי רה"י הרב ארלה, הרב מנחם מקובר, הרב יאיר פרנק ושאר רבני הישיבה, וכן סדנת התבוננות עם ר' דוד ריינוס.

השבת תתקיים בשבת קודש, פרשת שמות
כ"י-כ"א בטבת ביישוב שילה

סטודיו ולדמן

הסעות
מירושלים
גוש דן והצפון
ברישום מראש

להרשמה ופרטים נוספים
המשייע הרוחני הרב אופיר טביב - 0525757841

התבוננות

— הפרשה החסידית עם הרב עדין אבן ישראל —

יש לך אש?

ענין שמונה נרות דחנוכה הם כנגד שמונה נסיכי אדם, וכמו שכתוב במיכה "אשור כי יבא בארצנו וכו' והקמונו עליו שבעה רועים ושמנה נסיכי אדם" [מיכה ה, ד] [תורה אור פרשת מקץ, ד"ה וזהו עניין נר מצווה].

נר מצווה ונר נשמה

נר הוא משל גם למצוות: "נר מצווה ותורה אור" [משלי ו, כג], וגם לנשמה: "נר ה' נשמת אדם" [משלי כ, כז]. המשל הזה בנוי על נר המורכב בעצם משלושה דברים: השמן - חומר הדלק והבעירה; האור - תוצא הבעירה; והפתילה - התווך המקשר בין השמן לבין האש, ובמאמר זה אדמו"ר הזקן מסביר את הדימוי בשלמותו.

כאשר מדברים על מצווה, השמן הוא חומר המצווה, האור הוא הגילוי האלוקי, והפתילה היא האדם. אבל מה עושה הפתילה? הרעיון הוא שהאור האלוקי נאחז במצווה רק כאשר היא עוברת דרך האדם. הקדושה של המצווה אין לה משמעות אלא כאשר היא עוברת בתיווך של האדם, ולכן תפילין מצד עצמם אינם מצווה, וטלית אינה מצווה, ופרוטה של צדקה איננה מצווה, אלא כולם הם כלים שמשמשים למצווה. רק כאשר הכלי של המצווה נקשר באדם נוצרת מצווה, ורק אז האש בוערת. אם המצווה קיימת בלי האדם, היא איננה נחשבת למצווה מפני שאין בה התגלות של הרצון האלוקי, אלא לכל היותר

בעצמה איננה פועלת בלי האדם, ויש צורך בצירוף שבו האדם הוא הכלי שעל ידו המצווה נעשית, היוצר את החיבור בין השמן, החומר של המצווה, לבין האש שנאחזת בה.

הנפש האלוקית והנפש הבהמית

בתוך השריפה של הנר יש בפועל שתי שריפות: שריפה אחת היא שריפת השמן אבל אפשר לראות כי גם חלק מהפתילה עצמה נשרף בקצה. בעניין המצוות, אפשר לדמות את השריפה של השמן כחומר המצווה העולה לקדושה, ניצוץ שאדם מלקט מן המציאות עולה אל הקדושה; אבל מלבד זה יש גם שריפה נוספת שמתרחשת בנפשו של האדם, ומחוללת תיקון בתוך האדם, וביתר דיוק, בנפש הבהמית שבאדם.

הנפש האלוקית משמשת כתווך שדרכו המצווה תהפוך להיות למצווה. אבל הנפש האלוקית אין לה ידיים ורגליים ולכן היא אינה מסוגלת

פוטנציאל של מצווה. מבחינה זו האדם עושה את העניין הזה של המצווה, כשהוא משמש כפתילה לשמן, להתגלות הרצון של ה' במצווה, ודרכו בוערת האש - גילוי האור האלוקי.

מעשה המצווה איננו מעשה כישוף. החפצים של המצווה - ולעניין זה אין שום הבדל אם זה אתרוג, תפילין, פרוטה של צדקה או חיוך של גמילות חסד שהוא גם כן חפץ של מצווה - אינם מצווה. מדוע? משום שהם דברים, חפצים ועצמים. כדי שקדושה תוכל לחול על המצווה, יש צורך בהוויה של האדם המתבטל לקודש, בנפש אדם מישראל הבטל אל הקדוש ברוך הוא. הנפש האלוקית של האדם היא כעין פתילה המסוגלת למשוך את השמן ולהבעיר אש, מפני שהנפש מסוגלת להתבטל באופן מוחלט כלפי הקב"ה, כשאדם מוסר את נפשו על קידוש ה'.

רק האדם שביכולתו להיות בטל ממש, כמו פתילה שמסוגלת להעביר את השמן ממקום למקום, מתאים להיות צינור או כלי שבו מתרחש התהליך הזה של האינטראקציה בין חומר המצווה לגילוי האלוקי שיש במצווה.

הורים יקרים! הנכם מוזמנים לערב היכרות עם ישיבת "דרכי נעם" בפתח תקוה

המפגש יערך אי"ה סביב שולחנות עגולים בהשתתפות הצוות החינוכי ותלמידי הישיבה

בישיבה, רח' צה"ל 71 כ"ת < ערבית 20:00 < תחילת פעילות 20:15

העולים לכתה ז'

ביום ראשון, ט"ו בטבת (8.1.23)

העולים לכתה ט'

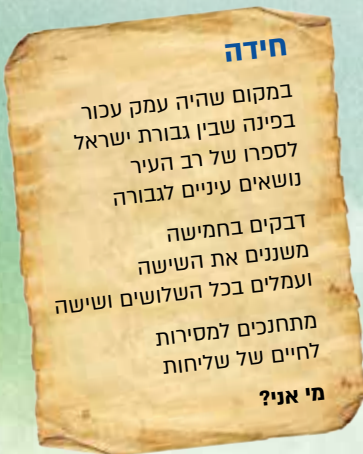
ביום ראשון, ח' בטבת (1.1.23)

ימי היכרות:

לתלמידים העולים לכתה ט' התשפ"ד לתלמידים העולים לכתה ז' התשפ"ד

יום שני, ט"ז טבת (9.1.23) בשעה 16:00

יום ראשון, כ"ב טבת (15.1.23) בשעה 16:00

פרטים והרשמה לימי היכרות ומבחני כניסה בטל': 03-9226748

נא לאשר הגעה באתר ישיבת דרכי נעם פתח תקוה | בווטסאפ: 050-2361705 | במייל: YTDNPT@GMAIL.COM

בעולם הזה, הנפש היא רק המכשיר שדרכו עוברת הקדושה אל העולם ומן העולם, והנפש אולי מתפעלת מכך, אבל היא רק מכשיר, ולכן היא עשויה שלא לחוש אפילו באור המצווה, בשמחת המצווה או באהבה מחמת המצווה. לעומת זאת, בעולם העליון, הנפש היא האובייקט שאמור לעלות ולהתגלות, והדרך של הנפש היא עלייה דרך המצוות - המכשירים, הכלים - המשמשים כתווך בין ההשפעה מאור אין סוף לבין הנשמה.

האהבה מן הסוג השני, התענוגות ושמחה מן המצווה, ואז אני בעצם רק מתכוון באור הזוהר של המצווה ושמה בו.

עולם הזה ועולם הבא

המשל של הנר מתהפך בעולם הבא. בעולם הזה השמן הוא המצוות, והאדם הוא הפתילה, אבל בעולם הבא השמן הופך להיות הנפש עצמה, והמצוות נעשות לפתילה. היחס משתנה מפני שחומר הבעירה, הדבר הנוצר, הוא כעת הנפש בעצמה, והמצוות הן המשמשות לנפש כתווך בין הנשמה לבין האור האלוקי.

לעשות איזה דבר בפני עצמה, וכדי שהנפש האלוקית תוכל לפעול, היא צריכה להתלבש בתוך גוף ובתוך נפש בהמית, ורק אז היא יכולה לפעול בתוך העולם. מבחינה זו, הפתילה היא נפש אלוקית המלוכשת בנפש הבהמית, ורק על ידי חיבור זה האדם משמש אמצעי, תווך, לאור המצווה, ולכך שהעולם יעלה בקדושה.

ההשפעה של המצווה ניכרת ביתר שאת בנפש הבהמית. במובן מסוים, הנשמה בתוך הגוף אמנם עושה מצווה, אבל איננה נשרפת בעצמה, מפני שהנשמה בעצמה אינה צריכה את המצווה כדי להתקשר לקב"ה, שכן היא "נשמה טהורה" גם בלא מצוות. אבל הנשמה נמצאת בגוף ופועלת יחד עם הנפש הבהמית, והמכלול הזו מושפע מן המצווה, ולכן הפתילה נשרפת בקצה שלה, חלק מן הבעירה נתפס בנפש הבהמית - ודרך קיום המצווה, הנפש הבהמית שקשורה אל העולם, נאחזת באש האהבה לקב"ה ומאפשרת את הגילוי של האור האלוקי.

בעריכת אוריאל סגל
הקטעים באדיבות ישיבת
תקוע ומרכז שטיינזלץ

כ"ס"ז

פורמ ופנות העולמות ל"ט

נעים להכיר אולפנת שיראל

פעילות חברתית רבה ואיכותית

משפחה אמיתית!

חינוך לחשיבה על כלל ישראל

בנין אישיות איכותי ועמוק

תכניות בחירה והעשרה

רמה לימודית גבוהה ומותאמת אישית

אש לבנה ואש שחורה

לאש שבנר יש גוונים - שנקראים בזוהר 'נהורא חיורא' ו'נהורא אוכמא' - אש שחורה שעל הפתילה, ואש לבנה שקורנת מן הנר. גם היום בכימיה מדברים על כמה שכבות ועטיפות של אור: אש לבנה ואש כחולה, ויש להן טמפרטורות שונות ולכל אחת דרגת חמצון שונה. בדימוי של הנר, כשאני מדליק את הפתילה, קודם הפתילה מתחילה לבעור, וככל שהפתילה בוערת יותר - היא מתחילה למשוך יותר שמן, והשמן הופך להיות עיקר הבעירה. אבל ההתחלה של הבעירה מתחילה בפתילה עצמה. כנמשל, התחלת הבעירה היא האהבה הראשונה, השריפה שאדם שורף את נפשו הבהמית, כדי לעבוד את ה'. אחרי שאני מדליק את הניצוץ הראשון, השמן עצמו בוער, ואז האהבה של האדם מתפתחת ונעשית גם לאהבה לעצם האור היוצא מן המצווה.

אפשר לתאר זאת כשתי דרגות של עבודה ושל אהבה: הדרגה הראשונה של בעירה יוצרת את האש השחורה, האש שנובעת מתוך מסירות נפש, הרצון למסור את הגוף ואת הנפש הבהמית ולהקריבם לשם עבודת ה', וזו אהבה של התמסרות וכליון. רק אחר כך באה האהבה השנייה, של האש הלבנה, שהיא אהבה אל האור של המצווה בעצמה. הדרגה הראשונה של מסירות נפש בנויה על יכולת של התבטלות גמורה כלפי הקב"ה, שאדם מבטל את עצמו מכל וכל לגבי ההווה האלוקית, אבל האהבה הזו תלויה בהתמסרות וביגיעת הנפש והגוף, ודורשת ממילא התגברות על מגבלות של האישיות של האדם. ואחרי שמצליחים להתגבר על המיצרים שאדם נתון בהם, יכולה לבוא

ימים פתוחים לבנות:
י"ב טבת וכ"ד טבת.

לפרטים והרשמה: 0542377817

בשבילם, החיים הם

שדדה קהרב

להלומי הקרב ומשפחותיהם
המלחמה מעולם לא נגמרה,
סיוטי לילה, חרדות, מראות
וצלילים שמחזירים אותם יום
אחר יום לאותו רגע נורא...
ועכשיו הבית נהפך לשדה קרב.
**זה בנפשנו, לעזור להם
ולמשפחותיהם. לחיות!**

עזרו להלומי הקרב ומשפחותיהם, זה בנפשנו!

סדנאות טיפוליות / ליווי וייעוץ ע"י מומחים / סיוע כספי

**תרמו
עכשיו! 073-3592070**

היזברות

בנפשנו
מפני היזברות

לתרומה סרקו

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסי השמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

מבצע

כסף מתנה
לקנייה מיידית על כל החנות

חיסול
מלאי
2022

סוף שנה

מקררים

SHARP Haier
אלקטרה LG
SAMSUNG
Blomberg

החל מ-
₪999

מזגנים

Coolair ELECTRA TADIRAN
ELCO TORNADO Family

החל מ-
₪1,049

מדיחי כלים

Miele beko
SIEMENS
BOSCH
אלקטרה Whirlpool

החל מ-
₪999

מכונות ומייבשי כביסה

BOSCH LG
אלקטרה Miele
AEG Electrolux
SAMSUNG

החל מ-
₪799

תנורי אפיה

Miele
Sauter
אלקטרה Electrolux
AEG

החל מ-
₪699

כיריים

Sauter
אלקטרה BOSCH
Electrolux

החל מ-
₪299

מכונות אספרסו

Breville NESPRESSO
DaLonghi
Gold Line

החל מ-
₪269

מיקסרים מיקצועיים

Sauter KitchenAid
אלקטרה kMix
KENWOOD DAVO

החל מ-
₪249

שואבי אבק

roborock dyson
אלקטרה Gold Line
dreame
תוספוא tineco JIMMY

החל מ-
₪199

בלנדרים

Sauter BRAUN
morphy richards
Midea Gold Line
Moulinex

החל מ-
₪79

מוצרי חימום לחורף
מפזרי חום תנורי
חימום ורדיאטורים

החל מ-
₪45

רמקולים אלחוטיים

SONOS
JBL

החל מ-
₪99

אוזניות TWS

Apple
SAMSUNG
JBL Jabra
SENSOR

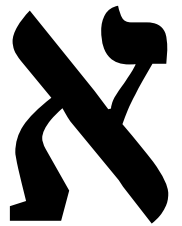
החל מ-
₪49

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 23:00
בתוקף עד- 31.12.22 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | מינימום 5 פריטים שונים ברשת שעליהם מקבלים את ההטבה המקסימלית | פירוט המוצרים וסכום ההטבה של המוצרים המשתתפים במבצע מוצגים בסניפים ובאתר | מימוש ההטבה לקונים בחנויות ו/או באתר יתבצע בקניה חוזרת בחנויות הרשת ובאתר | אין כפל הנחות ומבצעים

כיתתו

אז

ביחי שלי הוא אדם מצחיק בטירוף. נחשפתי אליו לראשונה לפני מספר חודשים ברשת החברתית

טוויטר, בה הפך לכוכב לא קטן בתוך זמן קצר, וידעתי: אני חייב לתפוס אותו לשיחה בארבע עיניים. הוא גם אדם עסוק עם לויז' קשות. ככה זה כשאתה גר בנתיבות ונוסע כמעט מדי יום ברכבת לחל אביב לעבודה כיועץ פיננסי בחברה לראיית חשבון.

אל תתנו למקצוע עם התדמית היבשושית לבלבל אתכם, כי הוא מחפה על השליחות האמיתית שלו בחיים: ללכת ממקום למקום, ולהדליק עוד ועוד אורות קטנים של שמחה ומבט אופטימי.

שלי (39) נשוי לציילה ואב לשני ילדים, הוא גם עיוור וכבד שמיעה, לשעבר חתן התנ"ך העולמי ובוגר יחידת 8200, בעל שני תארים אקדמיים ומרצה מבוקש - מפגישות עם תנועות נוער ותלמידים, דרך שיחות לסטודנטים וחיילים, ועד מפגשים עם צוותים חינוכיים בגור ובבעלזא.

כשמנסים להכניס את כל הנתונים האלו למשוואה אחת, זה לא כל כך נתפס. משהו פה מרגיש כמעט בלתי סביר. וזה מה שכל כך מיוחד באיש הזה.

"יכולתי לחיות חיים אחרים לחלוטין, בהתאם לאדם שסובל ממגבלה גופנית קשה", הוא אומר, "אילו לא ההורים שלי שהתעקשו שאלך ללמוד בבית ספר רגיל ולא במסגרות של חינוך מיוחד. הם ידעו לשים את האצבע על הנקודה בשלב מאוד מוקדם, והבינו שאם נשים את הילד עכשיו במסגרת מיוחדת ועם אנשים כמוהו, לכאורה זה יהיה הכי טוב לו, אבל זו תהיה הדרך הקצרה והארוכה. כי עד גיל 21 הוא יחיה בתוך הבועה שלו, אבל כשיצא לחיים האמיתיים הוא לא ידע בין ימינו לשמאלו. הם העדיפו ללכת

בדרך הקשה והקלה: להרגיל אותי מגיל קטן להסתדר ולמצוא את הדרך להשתלב בחברה רגילה. ללכת לאותו מסלול כמו כולם, לסיים את הבגרויות שלי, לשרת בצבא ואח"כ ללמוד תואר מכובד באוניברסיטה, למצוא עבודה ולהתחתן - וזה יהיה הדבר הנורמלי, כי זה מה שאני אכיר".

הוא נולד כילד בריא לחלוטין, אך בגיל שנתיים איבד את שמיעתו בעקבות מחלה שהסתבכה. במשך שנתיים התמודדו הוריו, יששכר ועירית, עם ילד שהוגדר על ידי הרופאים כחירש אילם שלא יוכל לדבר ולשמוע עד סוף ימיו, אבל הם סירבו לקבל את הגזירה. אחרי שעברו מרופא לרופא נמצא טיפול חדשני שבישר כי חוש השמיעה לא אבד לחלוטין, ובעזרת מכשירי שמיעה חזר אביחי לשמוע צלילים. ואז נחתה המכה הבאה: לאחר שנפל בגינת שעשועים וספג מכה חזקה, הוא החל לאבד בהדרגה את ראייתו עד שהתעוור כליל.

השנים הראשונות היו הקשות ביותר. "ההורים שלחו אותי לבית הספר באופן עצמאי. אמא לא ויתרה לי על שום דבר - לא על מבחנים ולא על שיעורי בית. לשם כך היא למדה בעצמה כתב ברייל ותרגמה לי את ספרי הלימוד. היה לי מאוד מאוד קשה בבית הספר עם הבעיות מצד הילדים. סבלתי מהצקות, הייתי מאוד בודד ולא מרוצה מהמצב החברתי, אבל כשעברתי ללמוד בישיבה התיכונית בית יהודה בכפר מימון, שם הכל התהפך והשתנה לטובה.

"התלמידים בגיל הזה יותר בוגרים ומבינים את ההשלכות של המעשים שלהם, אבל גם אני שיניתי את הגישה. מילד שכל הזמן מתמסכן וחושב שבגלל שהוא מוגבל אז מגיע לו, וצריך לרחם עליו וחייבים לו, שיניתי את הגישה, כיבדתי את האחרים ולא

הוא איבד את
השמיעה ואת הראיה
כשהיה ילד, אבל
הגישה החינוכית
של הוריו ורבניו
בישיבה דחפה אותו
לכבוש פסגות. חתן
התנ"ך העולמי,
ברוקר בבורסה ובעל
משפחה לתפארת,
בריאיין מאיר במיוחד
לחג החנוכה

אברהם בנימין

באוניברסיטת בר אילן, הפך למנהל תיקי לקוחות בבית ההשקעות פסגות, ולברוקר העיוור הראשון בארץ, ומשם ליועץ פיננסי בחברה בינלאומית.

לפני כשמונה שנים מכרה משותפת הכירה לו את אשתו, צילה. החששות שליוו את תחילת הקשר התפוגגו לאחר מספר שבועות, וכעבור שנה הם נישאו.

עד היום הוא עוזר למתמודדים בחידונים, ומעביר הרצאות מוטיבציה למתמודדים ששומעים את הסיפור שלו, אבל מה שיותר יפה, זו העובדה שהוא מוריש את אהבת התורה גם לדור הבא. "בכל ערב, לפני שהילדים שלי הולכים לישון וקוראים שמע ישראל, אני מקריא להם פרק בתנ"ך, ממש כמו שאמא שלי עשתה. הגדול שלי, שחר מאיר בן 4 וחצי, נמצא איתי כבר בספר דברי הימים, ורוני, בת שנה וחצי, מסיימת איתי תיכף חמישה חומשי תורה."

הזוגיות וחיי המשפחה של משפחת שלי, מככבות בהרבה מאוד בדיחות ופאנצ'ים בחשבון הטוויטר הפעיל של אביחי, שמספק הרבה מאוד הומור עצמי נטול עכבות, אפשר לומר כזה שלא רואה ממטר, ואחרי הצחק

הכרתי בית ספר רגיל וזהו."

לסיים עם הילד את התנ"ך בגיל 4 וחצי

בסוף כיתה י"ב, הוא זכה בתואר "חתן התנ"ך העולמי" עם ניקוד של 99 נקודות מתוך 100, אבל גם אותו קטף אחרי מסלול מכושלים ממושך. אמא שלו, שלימדה אותו לדבר אחרי שהותאמו לו מכשירי שמיעה, הדביקה אותו באמצעות סיפורי התנ"ך באהבה העצומה לספר הספרים, וכשגילה על קיומו של החידון הוא החליט להיכנס לעניינים.

"שלוש פעמים נכשלתי ובשנה הרביעית סוף סוף זה הצליח. בגלל שבכל פעם כמעט נגעתי בזה, בהפרש של נקודה או שתיים מלעבור לשלב הבא, זה דחף אותי לנסות שוב."

אחרי שסיים את הישיבה, הוא התעקש לשרת בהתנדבות בצה"ל, והשתכך ביחידת 8200 הנחשקת של חיל המודיעין. באמצעות עקשנות וכוח רצון, הוא טיפס במעלה הסולם וכבש שלבים נוספים בתהליך שהחלו הוריו להתוות לו בילדותו: להיות שווה בין שווים. אחרי תואר ראשון במנהל עסקים באוניברסיטת בן גוריון, ותואר שני במשפטים

ציפיתי שישרתו אותי."

שתי הסיבות האלו ינקו מהגישה שבה נקט הצוות החינוכי. "קיבלתי מהרבנים יחס שוויוני, לטוב ולרע", הוא מחייך. "הם שמו על זה דגש מאוד חזק שאין מצב כזה שמישהו מציק לי, אבל גם לא עשו לי הנחות. הייתי בטוח שבגלל שאני עיוור, לא ישבצו אותי לתורנות הניקיון השבועית, שבה שני תלמידים צריכים בסוף כל יום להרים כסאות, למחוק את הלוח ולסדר את הכיתה, אבל בסוף הגיע גם התור שלי."

הגישה התובענית הזו מצד ההורים והמורים שלך, התחברת אליה או התנגדת לה?

"בגיל 18, אחרי הזכייה בחידון התנ"ך, ביקשו ממני לבוא לתת הרצאה למועדון של עיוורים-חירשים בתל אביב, ואני שאני אחד כזה בעצמי חטפתי שוק של החיים שלי. פתאום הבנתי שאני בכלל לא יודע מה זה אומר עיוור-חירש. הייתי בשוק מאיך שהם מתנהגים ואיך שהם מגיבים לסיפור שאני מספר להם על עצמי. העניין הוא שלא הכרתי מסגרת אחרת, לא בדיוק הייתה לי את האופציה להתנגד או להגיד אני לא רוצה. פשוט לא הכרתי שום דבר אחר.

הבריא הוא גם מוביל להיכרות אמיתית עם עולמם של העיוורים. השימוש במחשב לצרכי העבודה, הלימודים והרשתות החברתיות מתבצע באמצעות מסך ברייל מיוחד המחובר למחשב, ובעזרת תוכנה המתרגמת לכתב ברייל את כל מה שכתוב על המסך הרגיל. יכולת ההומור העצמית הגבוהה של אביחי, זיכתה אותו באלפי עוקבים בתוך זמן קצר.

בציוץ פופולרי במיוחד נראה עומד בסלון הבית, כשהוא מבולגן והפורץ במיוחד, עם הכיתוב "ככה אני אוהב לחזור מהעבודה, כשהבית מסודר ומתוקתק! יישר כוח אשתי האהובה". "בסופו של דבר גיליתי עולם חדש. הבנתי שאנשים יתחברו לתוכן שאני מעלה, אבל לא ציפיתי שזה יהיה כזה מוצלח. זה מאוד מאוד משמח ומפריץ, וגם נותן לי כוחות".

ואחרי כל התגובות העולצות הוא גם מסביר ברצינות: "שמחתי לקרוא שהיו תגובות שהביעו דאגה לאשתי היקרה, אז ככה: יש בינינו חלוקה שוויונית במטלות, בלי הנחות ובהתאם למגבלות שלנו. אני על גיהוץ, קיפול כביסה ושטיפת כלים. אשתי על ניקיון, קניות ובישול חם. סידור הבית וטיפול בילדים משותף".

זה נשמע כמעט מדע בדיוני ברמה הטכנית.

"מבחינתי סדר זה דבר הכרחי. כשהבית מבולגן והדברים לא נמצאים במקומם, קשה לי מאוד לתפקד כעיוור. ההורים שלי חינכו אותי להיות מסודר וסטריילי ושהכל מסביב יהיה נקי וזה בא לידי ביטוי בבית שלי. אני כל הזמן מסדר ומשתדל שהדברים יישארו במקום. ככה אני יכול לבשל, לחמם את האוכל, לגהץ ולעשות כל דבר שרוצים בבית".

בין נגישות ורגישות

לא פעם ולא פעמיים, משמשות אותו הרשתות החברתיות כדי להפעיל לחץ על מקבלי ההחלטות, כדי להוביל יוזמות חברתיות. שילוב בעלי מוגבלויות בחברה הכללית, בתעסוקה ובנגישות, מעסיק אותו מאוד. "נגישות זה לא רק צפצוף ברמזור ורמקול בתחנת האוטובוס, אלא גם מתן אפשרות לעיוורים ליהנות משידורי ספורט מונגשים, שבהם השדרנים מתארים בצורה מלאה מה קורה במגרש", הוא מציף נקודה אקטואלית, "בשנתיים האחרונות נלחמתי על זה שיחזירו את המשרד לרדיו, ובאמת בפעם הראשונה שזה קרה, הרבה

הורים יקרים!

אנו מתכבדים להזמין אתכם

ערב היכרות

אשר יתקיים אי"ה:

ביום ג' · י"ז טבת

10.01.23

19:30

בישיבת שפע

יום פתוח

לתלמידי כיתה ו'

ביום ו' · כ' טבת

13.01.23

11:00 - 9:00

בישיבת שפע

תלמד. תרגיש. תבין

ישיבת תיכונית בנשיאות
הרב קדין אבן ישראל שסיינולץ

לקביעת הווסטאפ
של שפע

02-5794457

לפרטים והרשמה

ישיבת שפע, אפשטיין 5 ירושלים • yeshivatshefa.org.il
shefa.makor@gmail.com • 02-5794457

עיוורים נהנו מהמונדריאל דרך האזנה לרדיו".

המהלך הבא שלו צפוי להיות מופנה כלפי חברת המשקאות המרכזית, הלא היא חברת קוקה קולה. "לעיוור אין יכולת להבדיל בין בקבוק קולה רגיל לבקבוק דיאט. יותר מפעם אחת, הזמנתי בקבוק וקיבלתי את הסוג השני, ואתה כבר לא יכול להחזיר. פניתי לחברת קוקה קולה שיעשו סימן מזהה לעיוורים, וזה נופל בין הכיסאות. אז אני מתכוון להשתמש ברשתות החברתיות כדי ליצור עליהם לחץ. זה כלי נהדר להגברת מודעות וזה כלי נהדר לרתום בעזרתו את ההמונים לקדם יחד איתך יוזמות חברתיות".

"אף פעם לא יהיה מאה אחוז הנגשה", הוא עונה לשאלה שלי, איפה לדעתו עובר הגבול

בין מידת המחויבות של החברה לקידום ההנגשה לבין היקפי ההשקעה שיש לתת לכך. "אני גם חושב שהחברה שלנו לא צריכה להיות מחויבת למאה אחוז הנגשה, אבל ברמה המוסרית החברה שלנו גם לא צריכה לעצום עיניים לנושא הזה. לפני כמה חודשים פנתה אלי אישה נכה, וסיפרה לי שכבית הכנסת שנמצא קרוב לבית שלה רוצים להוריד את המעלית במבנה, כדי שיהיה מקום לבנות מטבחון לקידושים. 'אני רוצה להיות כמו כולם. אני רוצה להתפלל, אין לי יכולת לעלות עם כיסא הגלגלים במדרגות'. התקשרתי לגבאי של בית הכנסת, ואמרתי לו: 'אני לא נכנס לזה שאתה עובר על החוק. החוק לא מעניין אותי. בית הכנסת זה המקום שלנו לדבר עם הקדוש ברוך הוא, ועל אחת כמה וכמה אדם עם נכות, ואתם רוצים להוריד לו את המעלית בשביל שאתם תשמחו בשבתות חתן? אם אתה מקפח אדם כזה, איך אפשר לשמוח?' ברגע שפניתי אליו לרגש, הם ירדו מהרעיון ובנו את המטבחון מחוץ לבית הכנסת וכולם שמחים ומרוצים".

"אני לא אוהב לבוא ולהגיד לחברה שלנו: אתם חייבים להנגיש, כי לא חייבים לנו כלום. אף אחד לא בחר לעשות אותנו עיוורים ואף אחד לא בחר לעשות אותנו חירשים, והקדוש ברוך הוא עם החשבונות שלו בחר לשים אותנו שם כעיוורים, או עם איזו שהיא מוגבלות אחרת, אבל החברה צריכה להיות ערה לנושא, וצריכה לגלות רגש וגם מוסריות. אני חושב שככל שהמודעות

הולכת וגדלה, אז אנשים יותר ויותר רגישים למה שקורה מסביבם".

אתה מספר שכיום אתה חי חיים מלאים ולא מתוך תחושה שיש עליך נטל מיוחד, אבל איפה זה פגש אותך בעבר, בקשר שלך מול הקב"ה?

"אני יכול להגיד שהיו לי רגעים שכעסתי על הקדוש ברוך הוא - למה עשית לי ככה, כל פעם ממקום אחר, אבל ככל שהזמן עבר וראיתי לאן מתקדם מסלול החיים שאני הולך, הבנתי את הפסוק במשלי 'מה' מצעדי גבר ואדם מה יבין דרכו'. אנחנו לא תמיד מבינים את המסלול שהקב"ה הכתיב לנו, ולצורך מה הוא עשה את זה. היום אני לא מרגיש שיש לי טענות אליו. אני מרגיש שאני מבין למה הוא כתב לי דווקא את

המסלול הזה".

הקוצקער בכתב ברייל

כיאה לחתן תנ"ך עולמי, לאורך כל השיחה משבץ אביחי פסוקים מספרים שונים בתנ"ך השגור על לשונו, אבל מסתבר שיש גם לא מעט ספרי חסידות המתורגמים לכתב ברייל. הספרייה לעיוורים בתל אביב הממומנת על ידי המדינה, מתרגמת לעיוורים ספרים על פי הזמנה, ומכון מסילה בבני ברק מנגיש בכתב ברייל מגוון של ספרי קודש, ומספק אותם לעיוורים בחינם או תמורת תשלום סמלי.

בס"ד

מאירים את העולם

בית תורה וחסד
"עטרת מרדכי אליהו" ברחובות
תומך למעלה מעשור
במשכחות נצרכות ובבני תורה

תרמו תלושי מזון והצטרפו לחסד!

סוף שנת המס מתקרב - הזדמנות לזיכוי מס

לפרטים - 054-4477562 | 08-9397933
ateretme@gmail.com | עטרת-מרדכי.קום
הרב זכריה מדאר 31 א' רחובות

"חוץ מזה שיש לי חיבור טוב מאוד עם קהילות חסידיות שונות דרך ההרצאות שלי, אני אישית מאוד אוהב לקרוא ספרי חסידות, יש בהם מוסר השכל והרבה חוכמת חיים", הוא אומר. "אחרי ראש השנה האחרון, יצר איתי קשר רב מבית חב"ד בירושלים ואמר שרוצה לשלוח לי מתנה לחג. הוא לקח ספר שיחות של הרבי, דאג שיתרגמו אותו לכתב ברייל וקיבלתי אותו כמתנה מרגשת ממש לפני יום כיפור".

כשאני מבקש ממנו לשתף אותנו בדיבור חסידי שהולך איתו בצורה משמעותית, הוא חושב מעט ואז שולף משפט של רבי מנחם מנדל מקוצק שאמר: "וכי יכול אדם בבת אחת לקפוץ השמימה?". "בן אדם לא יכול בבת אחת ישר להגיע לגדולות. צריך לבנות את זה לאט, לאט ובסבלנות, וזה גם הדרך שאני מאמין בה בחיים שלי. אני מאמין שחלומות גדולים מגשימים בצעדים קטנים. ברור שלפני חידון התנ"ך, השירות הצבאי והעבודה בבורסה, אז היו לי חלומות קטנים כמו לקבל מקום ראשון בחידון חנוכה בבית הספר, או לטוס לטיול באיטליה. חלומות קטנים וצנועים ולא כל כך קשים להגשמה. החלומות הקטנים האלה העלו לי לאט לאט את הרמה ואת התיאבון. את זה למדתי מרבי מנחם מנדל מקוצק".

לא פלא שחג החנוכה, המסמל את יתרון האור הבא דווקא מתוך החושך, קרוב לליבו באופן מיוחד. "בלילה הראשון של חנוכה כשמסתכלים על הנר הקטן והראשון, צריך להבין שזה באמת אותו נר שיש לנו בלב. נר ה' נשמת אדם. הנשמה שלנו היא נר קטן, שמאיר לנו את החיים, ואנחנו צריכים להגדיל אותו בדרך של 'מוסיף והולך'. להוסיף עוד נקודת אור ועוד נקודת אור ועוד נקודת אור. כל הישג שאנחנו מפיקים בחיים, כל קושי שאנחנו מתגברים עליו, כל חלום שאנחנו מגשימים, כל דבר טוב שאנחנו מוסיפים לעולם, בסוף זה מוסיף והולך עד שיש לנו חנוכייה גדולה ומוארת.

"כשאני פוגש אנשים אני מבקש מהם לראות מה האור שיש בתוכנו יכול לעשות לחיים שלנו. איך הוא מאיר לנו את הדרך להגשים חלומות ולהתגבר על קשיים. הנר הקטן שבנשמה שלנו עוזר לנו להשיג הישגים, להתגבר על קשיים ולהגשים חלומות. את הנר הזה אנחנו מדליקים בעזרת כוח הרצון, שהוא הגפרור שמצא את האש בתוכנו. וכשהאור הזה נדלק, אז החיים שלנו באמת הופכים להיות מוארים".

לנוח אחרי החיים לאחוז ולהתנסות באורח חיים ברוא

חופשה עם נשמה

הנשורות בפיקוח רב קהילת חב"ד, צפת הרב מרדכי ביסטריצקי שליט"א

חמישה ימים של אינוח, הרחק תמרוץ החיים הממונף, לחת לעצמך תנוחה, איזון וחינוך נוחות. סדוח רריאוח לגוף ותורת החסידות לנפש.

מלון כינר המפואר
15-19/1/2023 כ"ב-כ"ו בטבת תשפ"ג

בהשתתפות רוצת רב בעננה בארץ, מדינר לאורח חיים ברוא - דבורה נראל

ליצור רב דוח הרב נשמה

שיטור תעוד תפניות, מוחה, פידר ככבי

רציאות וסנאיה מציטב החיים המיביים בהחוב רברואה ירריוה

אחוח פבעווח אדיר

לפרטים והרשמה:
עמי פייקובסקי 052-8967701

למה אני לא מצליח לקרב את משפחתי?

איתי אסמן

לתת. לפעמים גם אדם טס לחו"ל ושם הוא נחשף לתכני יהדות שהוא לא נחשף אליהם בארץ, משהו בארץ הרתיע אותו. דווקא המרחק מאפשר שיח ופתיחות. והקירוב לקרובים מציף מערכת עצבים חשופה. כנראה כך ה' יצר את המציאות, שאת יכולה להשפיע על מי שנמצא איתך בעבודה ומי שנמצא עם אחיך יכול להשפיע עליו. שמעתי פעם מאחד מרבותי, שגם אברהם אבינו לא הצליח להשפיע על לוט. הוא הולך וקורא בשם ה' אל עולם, אך לא מצליח להשפיע על קרוביו. ולא מצינו שהוא נענש על כך. לפעמים כך ה' מסדר את העניינים, שאדם יכול להשפיע במעגל הרחוק ולא הקרוב בגלל סיבות מעכבות, ודווקא המרחק מאפשר קירוב. י"ש כח על פועלך בעבודת הקירוב, שה' ישלח ברכה בכל מעשה ידיך. בברכה, איתי אסמן."

עבודת התמיד מול המשפחה

ברצוני להוסיף עוד כמה נקודות. 'עבודת התמיד' של האדם מול משפחתו אלו המידות שלו שמקרינות כלפי חוץ. לא תמיד האדם צריך לעסוק מול משפחתו בקירוב במונח הפשוט. בתחילת דרכי בתשובה ניסיתי להחזיר בתשובה את הוריי וזה העכיר את האווירה, הבנתי שאני צריך להיות הבן שלהם ולא 'המחנך' שלהם. אני מכיר כמה חברים שכיבדו את הוריהם בצורה יוצאת דופן ודווקא זה מה שקירב אותם לתורה. בנוסף, תפילה זו פעולה שתמיד עובדת, אם לא בטווח הקצר - אז בוודאי בטווח הארוך. האמונה בכך שכל יהודי הוא עם נשמה יקרה ויכול לשוב אל ה' בכל גיל בדרכו וסגנונו - מחזקים את עבודת התפילה שמוטלת עלינו, להתפלל על משפחתנו וקרובינו. בימים אלו החל בירושלים קורס 'הנני' מטעם 'ראש יהודי' שנתון כלים לעבודת הקירוב ועולים בו התמודדויות מסוג זה וגם מענה. אפשר עוד להירשם.

asmanitai@gmail.com

מידי פעם אנשים שולחים לי תגובות על דברים שאני כותב כאן במדור הקבוע לכתובת הדוא"ל המצורפת. לפעמים אלו הערות, לעיתים הארות וחיוזקים, ומידי פעם התייעצויות. יש רבנים ואנשים שעוסקים בתחום יותר ממני ואני משתדל לענות על פי ניסיוני הדל.

ואלו הדברים ששלחו לי: "שלום וברכה. אני נהנית לקרוא את המדור שלך בקרוב אליך. הנושא של הקירוב חשוב לי, ואני עובדת במקום לא דתי ככה שיש לי הזדמנויות לשיחה. יש שאלה שעולה לי הרבה פעמים. למשל, כשאני מדברת עם חברה שלי בעבודה, שהיא בן אדם רציני ובחורה ערכית, אני מרגישה שאני יכולה להסביר לה דברים והיא תבין (זה לא אומר שלמחרת בבוקר היא דוסית, אבל היא מבינה מה שאני אומרת). ואז אני חושבת לעצמי - אבל בציבור שלי לא בטוח שיכולתי לעשות את הדיון הזה! יכול להיות מאוד שבנושא הזה לא הייתי משכנעת בתוך הציבור הדתי. אני חושבת למשל על אח שלי, שיש כל מיני נושאים שאם אני אדבר איתו עליהם זה יתפוצץ מתישהו

בשיחה. או כל מיני נושאים שבהם בציבור שלנו יש ליברליות, או שהם מוציאים הרבה אמוציות ואי אפשר באמת לנהל דיון נורמלי. ואז אני חושבת מה החכמה? שאני יכולה נגיד לשכנע אותה שהיא מבחוץ, אבל אני לא יכולה לשכנע אנשים דתיים, 'מבפנים'? או שאפילו וזה יצליח, ויום אחד תהיה שומרת מצוות! ואז היא תיכנס ל'ציבור שלנו' ותגלה ששם הדברים לא כל כך ברורים. השתתפתי בקורס שליחים של ראש יהודי, וגם שם הנקודה הזאת גם עלתה. אשמח לשמוע האם יש לך מה לומר על זה! תודה!"

וזה הייתה תשובתי: "שלום וברכה. זו שאלה שאני תוהה מידי פעם עם עצמי, שאני עסוק בקירוב רחוקים, ואת הוריי ואחותי אני לא מצליח להחזיר בתשובה. הדבר דומה למורה שנמצא בכיתה עם תלמידים ומביא מידי פעם מרצים שיכולים להעביר תוכן מעניין ומרתק יותר טוב ממנו. אבל את עבודת התמיד של ההוראה, המרצים לא יכולים

להצטרפות לקבוצת ווטאספ של טיפ יומי לקירוב

נא לשלוח הודעה ל-052-5665005

www.roshy.org

היו שותפים - ראש יהודי! התרומות מוכרות לצרכי מס. הקישו בגוגל: "תורמים לראש יהודי" או בטלפון 052-5665005 או סרוקו ברקוד:

קומיקס ילדים "הגיע הזמן"

9 ספרים רק ב- 399

משלוח עד הבית ב-29 ש"ח

צרכים עם חילוק (8)

ראשי יהודי

בואו להעמיק את הקשר ביניכם

לחזק את הבית מבפנים

ולמלא אותו בתורה

זאג וישאויב

תוכנית ערב לזוגות מתחזקים ובעלי תשובה מבית ראשי יהודי

פתיחת התוכנית בט"ו בטבת 2.1.23

להזמנות: 052-5665005, 02-6791122, www.roshy.org

לפרטים נוספים והרשמה: 058-7704249 נטע

התנועות
התנועות

הרב חיים שלום דייטש

את חנוכה מתאים יותר לחגוג
בישיבות – המקום של הרוחניות
אם אדם עוצר, סימן שהוא
לא מתעסק בכלל ברוחניות
אדם חושב שהוא מתחתן
בשביל הגשמיות, ואז ממילא
מגיע לאכזבות השורש לבעיות
בשלום בית הוא החוסר ברוחניות
בזכות ההתעוררות של עם
ישראל למלחמה זכינו לחנוכה
בחנוכה אפילו אין מצווה לאכול
סעודה, וצריך רק רוחניות בגלל
שהיו יהודים שצילמו את ההליכה
לתשליך, הרבי הפסיק את
התהלוכה המסורתית והגויים
לא מבינים עד כמה חזק הקשר
של יהודי לקב"ה

כבר כמה שנים, שבאופן מסורתי, הרב חיים שלום דייטש, מגיע להתנועות חנוכה במרכז 'נהורא' - ישיבת 'אש קודש' ברמת גן. בשונה מהמחוזות הדתיים-חרדיים בהם מתוועד הרב במהלך השנה, הקהל שמתקבץ להתנועות ב'נהורא' מגוון מאוד: בעלי תשובה לצד דתיים מבית, חסידים, וליטאים בני ברקיים לצד בחורים מיישיבת רמת גן. שטריימלים טובעים וכיפות מכל מיני צבעים מתיישבים סביב שולחן אחד. החיבור של כולם יחד, עם האור של חנוכה באוויר, מוליד התוועדויות נפלאות, של דיבורים היוצאים מן הלב, וניגונים וריקודים עוצמתיים שמבעירים את הנשמה, כשלהבת העולה מאליה.

מוסיף והולך
מוסיף והולך
מוסיף והולך
מוסיף והולך
מוסיף והולך
מוסיף והולך
מוסיף והולך
מוסיף והולך
מוסיף והולך

לרוחניות
אין גבול

חנוכה שמח! חנוכה שונה מכל החגים האחרים שיש לעם ישראל. לכל החגים שהם מהתורה, יש קשר גם לגשמיות. בפסח, ביציאת מצרים, יצאנו מעבדות לחירות. היינו עבדים וסבלנו בגשמיות, ונעשינו אחר כך משוחררים ובני חורין. אמנם היה גם צד של רוחניות - ישראל היו במ"ט שערי טומאה ויצאו מהם, אבל הצד הגשמי היה משמעותי. בסוכות אנחנו יושבים בצל, משום שהחג קשור לישיבה בצל הסוכות שהיו במדבר. בשבועות אמנם קיבלנו את התורה, שזה עניין רוחני, אבל בשבועות מדגישים גם את העניין שהוא חג ביכורים של הפירות, וכך עוסקים גם בגשמיות. לעומת כל אלה, חנוכה עוסק רק ברוחניות. היוונים רצו: "להשכיחם תורתך, ולהעבירם מחוקי רצונך". אלו עניינים של רוחניות, וממילא כל המהות של החג שייכת לעבודת ה' בנושאים של רוחניות.

בני הזוג, אז אין הגבלות. בחור שיודע שאם כבר התחתן, הוא רק התחיל לעבוד, ולא עבר כבר את שיא החיים שלו, זה בחור שלא יתאכזב. הוא יודע מראש שהגשמות מוגבלת, ואילו הרוחניות פתוחה לפניו, והוא לא מצפה לדברים לא נכונים, ולכן גם יש שלום בית. אם אדם מצפה שהגשמות תספק אותו עד בלי די, ה' ירחם מה עלול לקרות כשהסיפוק הגשמי ייגמר.

בזמן הגזרות של היוונים, לא הייתה בעיה להסתדר עם הגשמות. הם עשו לנו רק בעיות ברוחניות. מכאן התחיל הצד המיוחד בחנוכה, שעם ישראל יצאו להילחם, ולא חיכו שתבוא הישועה מן המוכן. בזכות ההתעוררות שלהם למלחמה, זכינו לחנוכה. יש הבדל בין פסח שבועות וסוכות, שהם ההתחלה של החגים, ואותם קיבלנו מדאורייתא, לבין חנוכה ופורים שהם מדרבנן. השפת אמת אומר, שבזמן הגלות, בגלל שעם ישראל ירדו יותר ויותר, היו צריכים תוספת כוח, ולכן קיבלו את החגים מדרבנן - חנוכה ופורים. כמוכן שיש גם נתינת כוח לעם ישראל דרך הגשמות, אבל במשך הזמן, עם ירידת הדורות, יהודים נתפסו לצד הגשמי של החגים. מנקים את הבית לפסח ומסיידים והכל, ואז יכולים לחשוב שהכול גשמי. מן התורה אמנם הרוחניות והגשמות מסתדרות יחד, אבל בירידת הדורות, היו צריכים חגים שהם רוחניות נטו. יש מכאן מוסר השכל, שאדם שיש לו כל מיני עליות וירידות צריך להדגיש את עבודת ההתחזקות שלו דווקא בדברים ששייכים לרוחניות. מבחינת איסורים, חנוכה הוא כמעט כמו יום חול, והעבודה שלו היא בחלק הרוחני. בחנוכה אנחנו צריכים להתחזק במלחמה נגד "להשכיחם תורתך ולהעבירם מחוקי רצונך". זהו זמן מסוגל, שעליו כתוב שהאור יורד למקומות הכי נמוכים - מתחת לעשרה טפחים. הרוחניות יורדת למטה, ואפשר להתחבר אליה, ולהתקרב לקב"ה. בחנוכה אפילו אין מצווה לאכול סעודה, וצריך רק רוחניות.

לחיים!

הרבי מדייק נקודה עקרונית מהנוסח של 'על הניסים' שאומרים בחנוכה: "להשכיחם תורתך, ולהעבירם מחוקי רצונך" כלומר, אנחנו מודגשים את העובדה שהחוקים הם מאת הקב"ה. 'חוקי' זאת מצווה שהיא למעלה מטעם ודעת. אין הסבר לחוק - 'חוקה חוקתי, גזירה גזרתי, ואין לך רשות להרהר אחריה'. היוונים התנגדו בעיקר לחוקים שהם ללא הסבר, והתנגדו עוד יותר ללימוד וקיום תורה, שנחשבים כמו חוקים. הם אהבו חכמה, והסכימו שעם ישראל ילמדו תורה כמו חכמות אחרות.

אפשר לראות בעיני בשר, שאנשים שמקפידים על שמירת מצוות הם רגועים יותר. הם משקיעים בשלום בית, ומכבדים אחד את השני. באמת אפשר היה לראות אצל צדיקים, איך שהם

את כל החגים שקשורים לגשמות, אפשר לחגוג בבית, שהוא המקום הגשמי של האדם. לעומת זאת, את חנוכה יותר מתאים לחגוג ביישובות - המקום של הרוחניות. המקום הכי מתאים לחגוג את חנוכה הוא כאן - ביישובה של בעלי תשובה, שכל אחד מהם מסר הרבה גשמות בשביל לדבוק ברוחניות. הרי לכל אחד מהתלמידים כאן יש לו היסטוריה משלו, על מה הוא ויתר לטובת הקדושה. אפשר בוודאי לומר, שהצד השווה של כל הבחורים פה, שהם ויתרו על הרבה גשמות, כדי ללכת אחרי הרוחניות. לכל אחד שעובר דרך כזאת, יש קשיים - אם מצד הבית, או מצד החברים, ואפילו רק מצד היצר הרע הפרטי שלו עצמו. נראה לי, שכאן פחות סובלים מהבעיה של עבודת ה' שהיא "מצוות אנשים מלומדה". זאת בעיה ששייכת יותר לאנשים שנקראים 'חרדים'. בעל תשובה, גם אם עבר היסטוריה כזאת או אחרת, הוא שייך לצד השווה של בעלי תשובה, שהגיעו לכאן אחרי שהם חיפשו בעצמם את הרוחניות. לכן מתאים להיות כאן בחנוכה. אז חנוכה הוא חג שכולו רוחניות, ועם הניגונים הנהירה והמצוות ונעצר, סימן שהוא בכלל לא התחיל בעבודה הרוחנית. עצירה יכולה להיות, רק בגלל שאדם לא רואה מה יש למעלה ממנו. דווקא אחד שעובד, ואחרי כל עלייה הוא רואה שעדיין חסר לו משהו, יש לו סיכוי לעבוד את ה' באמת. אם אדם עוצר, סימן שהוא לא מתעסק בכלל ברוחניות, כי לרוחניות אין גבול. גבולות שייכים לגשמות.

לכולם יש יכולת להתקשר לרוחניות, וכך לצאת מההגבלות. ברוחניות אין שום הגבלה, ותמיד יש עליות, ולאחריהן עוד ועוד עליות. בחסידות מבואר, שככל שעולים יותר, כך יותר רואים עולמות חדשים, שהם עוד יותר למעלה ממה שראו עד עכשיו. חסידים ואומרים, שאם יש יהודי שמתחיל לעלות במעלות התורה והמצוות ונעצר, סימן שהוא בכלל לא התחיל בעבודה הרוחנית. עצירה יכולה להיות, רק בגלל שאדם לא רואה מה יש למעלה ממנו. דווקא אחד שעובד, ואחרי כל עלייה הוא רואה שעדיין חסר לו משהו, יש לו סיכוי לעבוד את ה' באמת. אם אדם עוצר, סימן שהוא לא מתעסק בכלל ברוחניות, כי לרוחניות אין גבול. גבולות שייכים לגשמות.

אחד המקומות שבהם בלי ההבנה הזאת נוצרות בעיות, הם חיי הנישואין. אנשים מתחתנים, ואז פתאום מתחילות להיות כל מיני בעיות. יש הרבה בעיות שמתחילות מטעות בסיסית. אדם חושב שהוא מתחתן בשביל הגשמות, ואז ממילא הוא מגיע לאכזבות בשלב מסוים. מבחינה גשמית הוא כבר התחתן וקיבל כל מה שהוא רצה, ואז הוא מתבלבל - עכשיו מה? לא עלינו, יש מצבים שהבחור מתחיל לחפש את הטעם של הרוחניות שחסרה לו במקום אחר. לגשמות יש גבול, ולכן תמיד יש גבול עד כמה אפשר להנות מעולם הזה. כל דבר ששייך לעולם הזה, לפני שמשגיגים אותו, אז מאוד מתפעלים ממנו, אבל כשמקבלים אותו, הוא מביא רק אכזבות. אחר כך, כדי לכבות את העצבות והאכזבות מחפשים עוד גשמות אחרת. כך עוד פעם ועוד פעם, מחפשים גשמות מכל מיני סוגים. השורש לבעיות בשלום בית, הוא החוסר ברוחניות. כשיש רוחניות בתוך הקשר של

יש סיפור על יוסליה הגנב הקדוש. אותו יוסליה היה גנב מומחה, עד שפעם אחת הוא החליט לגנוב מהכנסייה. שם יש הרבה מה לגנוב, כסף וזהב ושאר דברים יקרים. הוא התגנב לשם בלילה, אבל תפסו אותו. שפטו אותו ואמרו, שהוא נכנס לגנוב דווקא שם כי הוא רצה לבנות את הכנסייה, ולכן צריכים להרוג אותו. בכל זאת, אמרו לו שאם הוא יסכים להתנצר, הוא יוכל להישאר בחיים. הם היו בטוחים שבשביל לחיות, הוא יסכים. הרי הוא עושה את כל העברות שבתורה! יוסליה לא הסכים - הוא אמר, שאומרים על יוסליה שהוא גנב ועושה כך וכך עברות, אבל הוא לא מוכן שיאמרו "יוסליה כופר בקב"ה". הוא לא הסכים והלך למות! אומרים שעד היום יש קבר בוורשה שכתוב עליו "כאן נקבר יוסליה הגנב הקדוש". הגויים לא מבינים עד כמה חזק הקשר של יהודי לקב"ה. אי אפשר באמת לנתק יהודי מהתורה, וגם לא לומר לו שהתורה היא לא של הקב"ה.

נחזור לשאלה - חשוב לדעת, שעצם זה שיש שאלה, זאת מעלה גדולה. אני רוצה לספר לכם מה היה אצל הרבי בשנים הראשונות. אני לא ראיתי בעצמי, אבל כך סיפרו זקני החסידים: בראש השנה, הרבי היה הולך לעשות תשליך כמו שכתוב, ליד מקור מים טבעי. במרחק עשרים דקות הליכה מבית המדרש של הרבי בברוקלין, יש פארק שבתוכו אגם מים. הרבי היה הולך בראש, ביחד עם הגבאי, וכולם הלכו אחריהם, מסודרים בזוגות שניים שניים. אלה שהיו שם סיפרו, שלא היה שום מחזה דומה לזה אצל הרבי. הצועדים היו שרים כל הדרך ניגון, והיה מהתהלכה הזאת קידוש ה' בלתי רגיל. במהלך כל הדרך, הרבה מאוד יהודים שגרו בסביבה ראו את התהלכה, ומסתמא קיבלו מהמראה הנהדר הזה הרהור תשובה, מציבור גדול שהולכים ושרים ניגון. סיפרו שהם היו שרים מארש נפוליון. זו היתה תקופה שבה חיו כבר באמריקה יהודים שחלקם היו רחוקים מאוד, ולא ידעו בכלל שאותו יום הוא ראש השנה.

לצערי אני לא זכיתי לראות את המעמד הזה, למרות שהייתי יותר מעשר פעמים אצל הרבי בתשרי. הסיבה לכך היא, בגלל שהרבי הפסיק את המעמד הזה אחרי כמה שנים. הרבי הבחין שישנם כאלה שמצלמים תמונות של התהלכה, וביניהם היו כנראה כמה יהודים. מכיוון שלצלם בחג זה איסור גמור, הרבי הפסיק את כל התהלכה הגדולה. כדי להחליף את היציאה לפארק, חפרו בור עמוק ליד בית הכנסת של הרבי, והביאו לשם מים חיים מהים, וליד אותו בור עושים תשליך מאז ועד היום. הסיפור הזה הוא דוגמא לכך, שהרבי לא קיבל בשום אופן את המושג: "המטרה מקדשת את האמצעים". אצל הרבי זאת הייתה אמירה מופרכת. גם הסיפור הזה לא מכריע את השאלה, רק מסביר יותר טוב את צדדי הספק. בוודאי כדאי להתאסף יחד ולומר תהילים ולהתפלל, כדי שאנשים יפסיקו לחלל שבת. אין הכוונה להיות כמו אלה שסברו שצריך להיסגר בארבע אמות. הרבי שלח שלוחים בכל רחבי תבל, למרות שבהרבה מקומות היו בעיות כאלה ואחרות. אבל בכל אופן, הוא הדגיש שכל מה שעושים - בתנאי שזה לא יתפרש כהסכמה.

מספרים שהיה רב של קהילה גדולה מאוד, והיו מרבים לשאול אותו שאלות. פעם מישהו שאל אותו אם הוא מכיר את כל בני הקהילה בצורה טובה. הוא ענה, שהוא מכיר אותם ממש באופן פרטי, וההיכרות שלו היא לפי השאלות שהם שואלים. אני אומר לכם: אשריכם שאלה השאלות שלכם - שאתם הולכים להפיץ תורה ומצוות, ורק רוצים לדעת איך ומתי. תזכו לדאוג לעוד יהודים, ולשאלות הטובות שלכם יעזור הקב"ה ויתן גם תשובות נכונות, לפי "תורתך", שיהיה הכל לשם שמים.

לחיים!

מקיימים את דברי חז"ל: "מכבדה - יותר מגופו". הרבי למשל, למרות שכל היום היה עסוק בצורכי ציבור עד מעל לראש, היה מקדיש זמן קבוע לשבת עם אשתו. ר' לייבל גרונר ע"ה, המזכיר של הרבי, סיפר שכל יום בשעה ארבע אחרי הצהריים, הרבי היה עוזב הכל, ובא לשותת כוס תה יחד עם אשתו, וזה היה חוק ולא יעבור. גם עם היו לו עניינים עד בלי גבול, הוא היה הולך הביתה ויושב איתו ארבעים וחמש דקות.

גם הכבוד של הרבנית כלפי הרבי היה בלתי רגיל. במשך רוב שנות הנשיאות של הרבי, הסדר היה שהוא קיבל אנשים בלילות ליחידות. הרבי היה חוזר הביתה רק לפנות בוקר, ועד אז הרבנית לא הלכה לישון. אבל עם כל הדאגה שלה לרבי, היא לא התערבה בהנהגה שלו, ולא אמרה לו לעשות כך או אחרת. כשהקשר בנוי על הרוחניות, אז אין הגבלות. בכל אופן, אנחנו מרגישים שהתורה היא תורת ה'. לא סתם תורה. ליוונים לא היה אכפת שילמדו תורה, רק שלא ילמדו אותה בגלל שה' ציווה. דברי מוסר והנהגות יפות זה טוב, אבל שלא יהיו שייכים לדברים שהם למעלה מהשכל. כידוע, אצל היוונים השכל היה העיקר הגדול. הם הסכימו שיתנהגו איך שרוצים, אבל שלא ידגישו שנוהגים כך כי ה' אמר.

בקשר לזה, נדבר על מה ששאלו אותי כאן, שלצער הלב יש כאן עסקים שפתוחים בשבת, וזה מעורר שאלות. השאלה הייתה, האם טוב ללכת בליל שבת לעשות קידוש במקום כזה, שהוא בין כה וכה פתוח בשבת. ראש הישיבה, הרב יובל בר נתן, סיפר שיש כמה עובדים ומלצרים של המקומות הללו, שהתעניינו, וגם הצטרפו לקידוש. אני רוצה לומר, שהאמת היא שזאת שאלה קשה. היום לאנשים זה נשמע פשוט, אבל פעם כל העניין של קירוב רחוקים היה רק נחלת חסידי חב"ד. למדתי בצעירותי בישיבה ליטאית, וקיבלתי כאלה מנות על הראש, על עצם הדבר שמעזים לדבר בכלל עם רחוקים. כיום, כולם מודים שקירוב הוא טוב וחשוב, וגם הרבה מתעסקים בזה. על כל פנים, כשהרבי דיבר על העניין, הוא אמר שיש לכל הפעילות תנאי אחד חשוב. אמנם צריך לקרב כל יהודי, אבל בתנאי שלא יתפרש כאילו מסכימים לדרך שלו. אם העובדה שהולכים בליל שבת לעשות קידוש באותו מקום באופן קבוע, תגרום להם לטעות ולחשוב שאם עושים קידוש, אז זה גם בסדר לשבת בדיסקוטק - אז זה לא טוב. אסור שיחשבו שקידוש הוא כרטיס כניסה למקום של חילול שבת. רק אם יהיה ברור שאין הסכמה, אז אדרבה בוודאי אפשר וצריך לעשות הכל. גם העניין של הקירוב הוא מצד "תורתך". אם ה' לא רוצה שנפעל בדרך מסוימת, אז לא עושים אותה, גם אם נראה שמפסידים יהודים.

הרבי לא רצה גם את הקיצוניות לצד השני. יש כאלו שאומרים לקב"ה שהם מייצגים את התורה, והם מבינים כביכול יותר ממנו... אז הם לא מוכנים לקרב לקב"ה את הילדים שלו, אם הם לא מתנהגים לפי התורה. כמוכן שאלה יהודים שאם חס ושלום ינסו לקרוע אותם מהקב"ה, הם ילכו על מסירות נפש.

אתה נאחד בקרש הצלה שמטביע אותך

בקלות ובגלל זה קל לנו להזדהות איתו. אנחנו מוצאים כל מיני דרכים אחרות להזדהות עם כל מיני תחליפים. אנחנו מזדהים עם כדורגל, זמרים, מאבקים חברתיים, אנשים כריזמטיים, הדעות שלנו, הפחדים שלנו, הכעסים שלנו ועוד הרבה מקומות שאנחנו בטוחים שזה באמת אנחנו, אבל זו לא האמת וזה בהחלט ניתן להחלפה ושינוי.

אתה מזדהה כל כך עם הדעה שלך שאתה מרגיש שאם תוותר על התפיסה שלך, אתה בעצם צריך לוותר על עצמך. ואני רוצה להגיד לך שעצמך נמצא ממש מתחת לתפיסה שאתה כל כך מזדהה איתה.

ואפילו האמת היא הפוכה בדיוק: רק אם תוותר על התפיסה הזו, תוכל לגלות את עצמך כי שם נמצא נקודת החיבור לבורא "את לא מבינה כמה אני מנסה לאפשר לקשר הזה להשתקם, אני לא מאמין שיש מישהו שעובד כל כך קשה על מנת שזה יקרה" "נכון, אתה עובד קשה מאוד, אבל בצורה הזו לצערי אתה לא תצליח גם עוד 20 שנה אם אתה לא תתהי מוכן לוותר על התפיסה הזאת שלך. בעצם, אתה יכול להרפות מכל המאמצים שאתה עושה בכל החזיתות ולעצור את כל השקעת האנרגיה הזאת ולהתמקד רק בעבודה מאוד נקודתית. עבודה כירורגית עדינה מאוד שתשחרר אותך מהמקום שאתה כלוא בתוכו" "מה אני צריך לעשות?" "שאל דורון

אתה בסך הכל צריך ללמוד להרפות ולשחרר. להרפות ולשחרר את התפיסה הזאת שאתה נאחז בה כל כך קשה ולהבין שבזה שאתה משחרר את התפיסה הזו אתה לא מוותר על עצמך, אלא אתה מקבל את החיים שהיו לך בחזרה הרבה הרבה יותר משופרים אתה נאחז בקרש הצלה שהוא בעצם מטביע אותך, זה לא קרש זה לא הצלה " "איך אני עושה את זה?" "המשיך לשאול

"ראשית להבין שאם זה אפשרי בעולם אז זה גם אפשרי בשבילי, לאט לאט תתחיל לפתח יכולת להבין ולקבל את העובדה שיש עוד תפיסות אפשריות לכה משבר בקשר, להבין שכל מה שחשבת ותפסת כל החיים שלך זה לא בהכרח התפיסה היחידה שיכולה להיות ואתה מסוגל להזדהות גם עם תפיסה שונה, שלא הכל שחור ולבן יש גם גוונים נוספים. עובדה, האמונה שלך לא מאפשרת לך לשקם את הקשר וכל העובדות היבשות מראות שיש לך את כל הסיבות היום לפתח איתה קשר מדהים, היא עושה תשובה אמיתית היא בעבודה בלתי פוסקת לכיוון הקשר, היא רוצה לתקן ואתה בתוכך גם רוצה אותה, אבל אתה מרגיש שיש משהו שהוא הרבה יותר חזק ממך.

לכן קודם כל, אתה צריך להאמין ולהבין שתפיסות הן לא חלק מובנה ממך הן ניתנות להחלפה.

תפיסות זה משהו שניתן להחלפה."

"איך זה יכול להיות?" "שאל דורון

"איך שתפסת את החיים אתמול זה לא כמו שאתה תופס את החיים היום, נכון?

תזכר איך תפסת את המציאות לפני 10 שנים, לפני 20 שנה וכו' הבנת? אתה פשוט מרגיש, שאם תחליף את האמונה הזו, אתה תשאר עם חלל קיומי מאוד קשה וכואב.

ולדעתי, הייאוש שאתה מרגיש היום זו הזדמנות חייך להפסיק עם עבודת האלילים הזו להתחיל להשקיע במקום הנכון האמיתי את האנרגיות שלך, כי מגיע לך להיות שמח ומאושר" "אבל אני הייתי שמח ומאושר בקשר שלנו עד שהיא פגעה בי, למה היא עשתה את זה?"

"אתה צודק, חיצונית הקשר היה באמת נראה למראית עין אולי אפילו קשר מושלם, אבל לא הייתה אחדות אמיתית בתוך הקשר. עכשיו, מגיע לך להנות מזוגיות הרבה יותר טובה ממה שהיה לך ולחיות עם בת זוג שמוכנה לתקן את הקשר ולהלחם עליך דווקא מתוך הפגיעה הקשה הזו, תיווצר צמיחה אמיתית.

מה שצריך לעשות זה לשחרר את התפיסה הישנה, לאמץ אמונה חדשה ומתוקנת ולקשור אליה את כל כוחות הנפש"

"אני לא מסוגל.

אולי בעל אחר היה מסוגל לחיות איתה אחרי כל מה שהיא עשתה, אני פשוט לא מסוגל. את מבינה?" הגיב דורון בייאוש

"למרות שראית שהיא השתנתה לגמרי, היא עשתה תשובה, התחרטה מכל הלב?

היא עושה הכל על מנת לפצות אותך ולבנות איתך חיים חדשים הרבה יותר טובים ממה שהיה לך ואם תרשה לי ללחוץ לך באוזן: חיים הרבה יותר טובים ממה שתשיג היום בשוק בפרק ב'"

"כן, אבל אני לא מסוגל.

אני כל כך מתאמץ, אני כופה על עצמי לחשוב מחשבות חיוביות עליה, אני מכריח את עצמי להיות איתה בהרבה סיטואציות קשות כשאני אפילו לא מסוגל להסתכל עליה, כל רגע שהיא ניצבת לידי כל כך קשה, אני מרגיש שהיא מזוהמת."

"אז למה אתה נשאר בקשר הזה?"

"זהו, בדיוק זה מה שאני רוצה להבין, שאני לא יודע ולא מבין למה בכל זאת נשארתי כל כך הרבה שנים בקשר הזה כשאני בכלל לא מאמין באמת שאפשר לשקם אותו, זה ממש מכעיס אותי"

"אתה אפילו כועס יותר על עצמך מאשר עליה!"

"כן, היום אני מרגיש ככה. שהייתי צריך פשוט לעזוב אותה עוד אז ואני ממש כועס על עצמי שאני הייתי כזה חסר עמוד שדרה וחשבתני על הילדים ועליה ואת עצמי פשוט שמת ב'צד' הגיב בעצב

"חשוב לי מאוד להתייחס לקושי והכאב שלך. לתת לרגשות שלך תוקף והכרה, כי הם באמת קשים עד בלתי אפשריים.

דורון, כמעט כל אדם שהיה חווה כזה דבר, היה מרגיש את מה שאתה מרגיש וסביר להניח אפילו שהיה מפרק את הקשר הזה ממזמן ואילו אתה, אתה משקיע כל כך הרבה, אתה נקרע, אתה סובל, אתה נותן מעצמך זה ברור למה אתה עושה את כל המאמצים האלה, זה בגלל שבנקודת האמת אתה יודע שהקשר הזה הוא נצחי"

"מה נצחי? הוא נהרס עד היסוד"

"נכון, הוא נהרס עד יסוד כי הוא היה בנוי על תשתית רעועה ועכשיו הקשר נבנה מתוך יסודות חזקים, בריאים ומתוקנים שיחזיקו מעמד לאורך שנים ודורות. התוכנית האלוקית היא מדויקת!!!

הקשר צריך להשתקם מתוך הפגיעה האנושה והמהלך הזה פוגש ומתנגש עם תפיסה מאוד יסודית שלך, אתה יודע מה התפיסה הזו?"

"כן. שיש פגיעות שאין עליהם סליחה וכפרה"

"לא רק זה, אתה גם לא מאמין בתוכך שאתה יכול לחזור בתשובה באמת. שזה באמת אפשרי לעשות שינוי אמיתי בחיך ואז אתה כמובן משליך את זה עליה" הסברתי לו

"בגלל זה אני לא רוצה להמשיך בקשר הזה" המשיך בכעס

"נכון. אבל קודם בוא ננסה להבין מה זה שני הקולות בנפש ומדוע הכרחי להנמיך ולהשתלט על אחד הקולות האלה על מנת לטפל בתקיעות שאתה נמצא בה.

יש את הרצון הטוב האמיתי והאלוקי שלך: גילוי האחדות שבין נשמתך לנשמת אשתך

ויש את הרצון האחר שרוצה נפרדות - זה הרצון שמחובר לאגו שמחובר לתפיסה הנוקשית שיש לך

שאינ מחילה על זה כזו פגיעה ושאי אפשר לשקם את הקשר אחרי כזו פגיעה"

"אני דווקא מרגיש שהאני האמיתי שלי זה לפרק את הקשר ואם אני סולח על הפגיעה הזו אני מוחק את עצמי, אם אני מוותר על כל מה שאני מאמין בו, אני מרגיש פנימית חזק מאוד שאם אני מוותר על התפיסה שלי, אני בעצם מוותר על עצמי"

"מה זה עצמך?" "שאלתי

"לא יודע" ענה

"זה קצת מורכב, אבל חשוב שתבין את זה.

בגלל שלהיות מזוהים עם הנפש האלוקית שלנו זה דבר קשה כי זה משהו הרבה יותר פנימי מאשר האגו שלנו, שהוא קשור לגוף שלנו והוא מתגלה

בהשראת ספרו של ד"ר יחיאל הררי - לפרוץ את גבולות האישיות · בשיתוף עם אישי
 מייל: hanna.tipul@gmail.com · טלפון: 054-4480705 · לכל המאמרים: www.hannad.co.il
 חנה דיין: טיפול זוגי ופרטני · קליניקה פרטית במרכז

1,200 שאלות ותשובות של הרב יהושע מחכות לכם באתר 'קרוב אליך'

נפשי בשאלתי

יש לך שאלה בעבודת ה'?
054-4530951

הרב יהושע שפירא, ראש ישיבת רמת גן

איך יתכן שהרמב"ם ציטט את אריסטו האפיקורס בספרים שלו?

הרמב"ם עצמו מסביר את העניין ואומר "שמע את האמת ממי שאמרה", כלומר שיש אמיתות שאנו יכולים ללמודן גם מחכמי אומות העולם. ובעוד שנאמר "חכמה בגויים - תאמין", רבותינו אומרים שבענייני חכמת הטבע אנו אפילו פוסקים בהקשרים מסוימים כחכמי אומות העולם נגד חכמי ישראל. ורבים מרבותינו סברו שבענייני מחקר הטבע ופיתוח המחשבה האנושית יש מקום לחוכמת אומות העולם, אך לא כשהיא נוגעת לתוכן הפנימי של הנשמות ושל התורה. ולכך כיוונה התורה כשאמרה "יפת אלוקים ליפת וישכן באהלי שם". ואומנם יש שהרחיקו את הדברים יותר וזוהרו בהם, ואלו ואלו דברי אלוקים חיים.

מה הכוונה ש"כל האומר דוד חטא אינו אלא טועה"? הרי זה כתוב במפורש בפסוקים.

אם אכן כך מפורש בפסוקים, לפי ההלכה בת שבע נאסרה על דוד, ואם כן מדוע הוא נישא לה? ומדוע במשל כבשת הרש לא הוזכרו החטאים שלכאורה עבר דוד: גילוי עריות ושפיכות דמים, אפילו לא ברמז? ומדוע הוא קרא לבן הנולד ממנה "שלמה" על שם השלמות, ולא על שם החיסרון שתוקן? ואף נתן הנביא, שנשלח להוכיח את דוד, כינה בן זה בשם ידידיה. ועוד, שבכל התנ"ך דוד מופיע כפרמטר למלך צדיק, ואף שהוא מזכיר את חטאו במזמור לבת שבע, הוא מעולם לא מוזכר בתנ"ך כבעל תשובה כמו המלך יאשיהו למשל, ומשיח צדקנו יוצא מזרעו. והדברים דורשים בירור וליבון יסודי. אלא שהפרשה הזו עלומה וסתומה בפשט דברי התנ"ך, ואמרו רבותינו שהמבקש להטות את הכף רק לחלק שנראה כאילו מדובר בחטא חמור שפוסל לכאורה את האדם מלהיות דמות ציבורית של צדיק ומלכא משיחא - אינו אלא טועה.

האם זה נכון שאצל הגויים אין בכלל נפש אלוקית?

המושגים 'נפש אלוקית' ו'נפש בהמית' הם מורכבים ועשירים בפרטים, ולכן הדברים מצריכים עיון. מי שטעם מעט מהשפה של פנימיות התורה יודע שיש נפש, רוח ונשמה, ואם כן היה צריך לכאורה לומר נשמה אלוקית. אלא שהמינוחים הללו דורשים הבהרה, ופעמים רבות מילה אחת משמשת בהקשרים שונים. וכך הכתוב אומר שגם לבעלי החיים יש "נפש חיה", ובמבול נאמר "כל אשר נשמת רוח חיים באפיו", ונמצא שהמושגים מתייחסים לכלל הנבראים. הלשון שמובאת בתנאי בהקשר של נפש אלוקית אכן מתייחסת לנפש השנית בישראל דווקא, ושם אכן הכוונה לקדושתם וסגולתם המיוחדת של ישראל להיות דבקים בה' ובתורתו, "ולא עשה כן לכל גוי". והיו אדמו"רי חב"ד שאמרו שאפילו אצל הגויים יש ניצוץ של נפש אלוקית, אבל לא בצורתה הגלויה והמאירה כמו בישראל.

ת.ד. 52589 רמת גן < העלון טעון גניזה • karovel.co.il
לתגובות ויצירת קשר qarov.elecha@gmail.com קרוב אליך • לפרטום: 052-4061065

קרוב אליך
עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסידות

מבאן ואילך מוסיף והולך

קונים בטל מנשה לפני שהמחירים עולים

חינוך איכותי

נוף מהפנט בלב הטבע

בית עם גינה ענקית

יישוב תורני קהילתי

סמוך לחריש

בית עם גינה ענקית

החל מ- 1,650,000 ₪

חייגו 053-6416014

או חפשו בגוגל 'טל מנשה הרי זהב'

